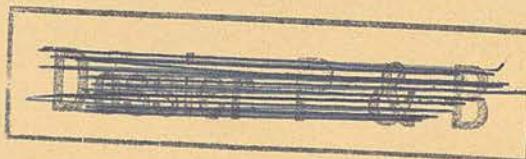

OD. No. 1356

V V V

Jaam INTERNATIONALE ORGANISATIE VAN JOURNALISTEN

Zie ook:

ACD/D. dossiers beh. de
INTERNATIONAL ORGANISATION
OF JOURNALISTS (I.O.J.)

DOSSIER No.: 01356

NAAM: Internationale Organisatie van Journalisten

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1356

NAAM: INTERNATIONALE ORGANISATIE VAN
JOURNALISTEN

1. Aangelegd op verzoek van B-III.
24.2.49, ACD-4b.
2. *series num CO 94187 8%, oo c5.*
3. *fr. Bed. T. 52*
4. *hittubel 10.7. bij B. III m. (alg. overzicht) - 26.11.'62.*
5. Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad aanwezig was dit bijgevoegd.
okt E '70.

SEE KMAV FILED

THE NEW CONSTITUTION OF IOJ

The International Organization of Journalists was formed during the Second World War as a union of progressive and anti-fascist journalists. The main aim of the IOJ is the struggle for peace all over the world, for a better future for humanity. To attain this end, the IOJ cooperates with other international organizations which fight for peace. (Permanent Committee of the World Congress of Partisans of Peace, World Federation of Trade Unions, World Federation of Democratic Women, World Federation of Democratic Youth, International Union of Students and others.)

I.

Aim and tasks of the IOJ:

1. The maintenance of peace and the broadening of friendship among the peoples, as well as international understanding through free, accurate, honest informing of public opinion. The struggle against the spreading

over /
of B 56

of war psychosis and war propaganda, against fascist propaganda of any sort, against nationalist or racial hatred and against the creation of international tension by means of falsehoods and calumnies.

2. The protection of freedom of the Press and of journalists against the influence of monopolies and financial groups. The defence of the right of each journalist to write according to his conscience and conviction. The protection of the rights of colonial peoples and of national minorities to publish in their native language. Support to journalists who have been persecuted for having taken up their pens in defence of peace, progress, justice, the liberty and independence of their country.

3. The protection of all journalists' rights. The struggle for bettering material conditions of their existence. The gathering and dissemination of all information concerning the living conditions of journalists in all countries (collective agreements, salaries, right to organize). Support for the union movement in the struggle for journalists' union demands.

4. The protection of the people's rights to receive free and honest information, the struggle against falsehood, calumnies and systematic misinformation by the Press, as well as against every form of journalistic activity in the service of individuals or particular groups of society whose interests are contrary to those of the working masses.

II.

Members of the IOJ

1. The IOJ is composed of:

- a) National unions of journalists.
- b) National groups of the IOJ.
- c) Individual members.

2. In countries which are represented in the IOJ by national unions affiliated with the IOJ, no IOJ group can be formed and no individual adherence can be accepted to membership in the IOJ.

3. IOJ national groups are in contact with the IOJ by means of their secretary.

4. Membership in an IOJ national group or as individual member of the IOJ does not preclude affiliation in other journalist organizations.

5. Admission of a new member of the IOJ is effected through the Executive Committee, subject to the final ratification of the Congress.

III.

Governing Bodies of the IOJ.

1. The highest organ of the IOJ is the Congress which meets every two years. Between sessions of the Congress, the Executive Committee acts as the supreme organ of the IOJ.

2. The Congress is composed of delegations of the national organizations, national groups and individual members. The basis of representation to the Congress is established by the Executive Committee which also prepares the Congress agenda. The representatives of national groups have the right to vote if their group has more than 20 members. Groups with less than 20 members, and individual members have consultative voice at the Congress. Decisions of the Congress are made by simple majority vote.

3. In case of necessity the Executive Committee can convoke an extraordinary Congress.

4. The Executive Committee is composed of representatives of the national organizations and of each national group. The Executive Committee is called in session at least once a year. The decisions of the Executive Committee are made by a simple majority vote of the organizations and national groups represented. The representatives of national groups can vote if their groups have more than 20 members.

5. Between sessions of the Executive Committee, current business of the IOJ is carried on by the Bureau which is composed of the President, six vice-presidents and the Secretary General, all elected by the Congress.

6. Relations within the IOJ between organizations, groups and individual members are undertaken by the General Secretariat, directed by the Secretary General.

7. The General Secretariat edits the IOJ journal in French, Russian, German and English. It keeps the national organizations and groups systematically informed of all its activity.

8. The Presidium, the vice-presidents and the Secretary General are responsible to the Congress and the Executive Committee for their activity.

IV.

Headquarters of the IOJ:

The headquarters of the IOJ, that is of the Secretary General of the Congress, is determined by the Congress.

V.

Dues and Administration

Group and organization members, as well as individual members, pay dues according to a rate set by the Executive Committee. The General Secretariat is charged with the financial administration.

VI.

Disciplinary Measures

1. Any member (a national organization, a national group, or individual member) of the IOJ who spreads war propaganda, disseminates national or racial hatred, provokes international tension, spreads false or distorted information, can be expelled from the IOJ by the Congress or by the Executive Committee subject to final ratification by the Congress.

2. Any member (a national organization, a national group, or individual member) who is otherwise guilty of violating IOJ principles, or who fails to carry out his duties as member of the IOJ, is subject to disciplinary measures by the Congress or by the Executive Committee, in the form of admonition or public censure.

VII.

Amendment of Statutes

Statutes of the IOJ may be amended by the Congress.

No.14/12007/11963-1.

60156

UITREKSEL	
Num.	PD 6311
Ag. nr.	120071
Voor	OD 1356

120071

DUPLICAT

vertrouwelijk

Ten vervolge op No.14/9621 dd. 24.1.51 wordt het volgende bericht:

De bekende journalist (in Praag): Antonius Marius van Stralen 25.6.28 en echtgenote: Ernestine Oskam, 28.11.29, zijn op 29 September 1951, blijkbaar onverwacht voor de familie Oskam, in Haarlem teruggekeerd.

Zij namen hun intrek bij de familie Oskam, Hospeslaan 9 te Haarlem.

Volgens uitlating van Mevr. Oskam blijft haar schoonzoon van Stralen in Haarlem en zal optreden als journalist "De Waarheid" in Kennemerland.

Enkele dagen geleden stond voor de woning van Oskam een personenauto GX.20005 ("Bepenak") en op 2.10.51 was de districts-secretaris Kennemerland der CPN. op bezoek.

Zoals U bekend zal zijn verschenen in "De Waarheid" meerdere artikelen "van onze correspondent Ton van Stralen in Praag" en versloeg hij voor "De Waarheid" het Wereldjeugdfestival 1951 in Berlijn.

Blijkens "De Waarheid" van 12.5.51 voerde hij het woord op de zitting van het Uitvoerend comité van de Int. Journalisten Organisatie in Budapest. In "De Journalist" is aan de zitting van de Int. Journalisten-organisatie in Budapest aandacht besteed en volgens dit orgaan is Ton van Stralen belast met het samenstellen van een zwarte lijst van journalisten e.d. die "oorlogsophizers zijn. Dit stond ook vermeld in het Brusselse orgaan van de partij in België (doch niet in "De Waarheid").

A 8 October 1951.

Aan het Hoofd van de B.V.D.
Javastraat 68.
D e n H a a g .

Nota

Van: KARA

Op 1.10.1951 werden aan Spil, Clipper en Sardine
brief 118374/CBS/1091, CAH/51/970 en CEH/51/625
geschreven, waarin hen de inhoud van 118374 dd.
25.9.1951 werd medegedeeld.

4.3.1952

LCO

n.a.v.schr.A'dam 118374 z.CO

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 25 September

No.: B 118374

Ond.: A.M.v. STRALEN

IIIId/2s

UITGEBEKT

VERTROUWELIJK

Onder dankzegging voor de gegevens mij
verstrekt bij Uw schrijven d.d. 13 deser no.3471-1/51
moge ik U berichten, dat Van STRALEN identiek is
aan Anthonius Marinus van STRALEN, geboren 25-6-1928
te Haarlem. Voor zijn vertrek naar Praag woonde hij
te 's-Gravenhage, Soestdijksekade no.308.

Marinus

✓ HET HOOFD VAN DE DIENST
namens deze:

M. k

J. G. Crabbendam

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Gemeentepolitie,
te
AMSTERDAM

n.a.v.schr.A'dam 118374 z.Co

Aan: KARA

Van: H.B.

No. B 118374

Ond.: I.J.O.

Bijl.: 1

III d/3s

Teev
F Internationale

In het Augustus/Spetember 1951-nummer van "De Journalist", orgaan van de Federatie van Nederlandse journalisten werd /in het Belgische blad "Le Journaliste" voorkomend artikel overgenomen betreffende de (communistische) Organisatie des Journalistes. Voor de inhoud hiervan moge kortheidshalve worden verwezen naar de bijlage dezes.

Op bedoelde jaarvergadering was van Nederlandse zijde aanwezig de bekende te Praag wonende Anthonius Marinus van STRALEN (25-6-1928 Haarlem).

Betrokkene, journalist van "De Waarheid", vertrok begin 1951 naar Praag vergezeld door zijn echtgenote. Hij zou zich daar vestigen, het leven van alledag meemaken en daarover reportages schrijven. Als speciaal verslaggever van "De Waarheid" bezocht hij o.m. het jongste Wereldjeugdfestival (5 t/m 19-8-1951 Oost-Berlijn).

III

H.B.

25-9-1951

III

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

NAFGEDAAN

of 1356, of 6311 ✓
afbreken:

CO 118374

of 1356

Afd./Sect.: B117

Dat.: 26.3.52

Par.: f

Interne aanwijzingen ACD.

ACD. 4B Dat.: 6-5-52

Par.: 4B R

17/4/52

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.!):

B III
19/3.51

B III d. f 20.9.52

B III c notitie aan Kara en brief aan P'dam
mit.

B III d 21.9.51

18.9.51 notitie van Kara en brief aan P'dam mit

2 Kara

act/Cantab b obwohl

3 Op 1.10.51 werden aan Pie, Clipper & Sandus
brief 118374 (CBS/1091, CPH/51/970 a CEM/51/625
geschreven, waarin her de inhoud van 118374 del.
25.9.51 werd meegegeven. UNTAR. 4.1.52

LCAP.

B. Reprode paraf in den opgave

afgerekend
8.10.52

B III + K. J. 25.3.52

10/9/52

No. 3471-1/51

Bijlagen: 2.

VERTROUWELIJK.

A' dan

NIET O.K.
ACD/IV B
DAT: 6/5/52
PAR: 788

6.313.4
06.15-09.239
14 SEP. 1951
ACD/ 118374

6.151.151
0.145
05.48
09.1-09.239

13 September 1951.

Hierbij wordt U, om te behouden, toegezonden een tweetal afschriften van artikelen, voorkomende in het Augustus-Septembernummer van DE JOURNALIST, orgaan van de Federatie van Nederlandse Journalisten. Naar de inhoud van beide berichten moge korthedshalve worden verwezen. Opgemerkt moge nog worden, dat de in bijlage I (groen) genoemde I.J.O. (Internationale Journalisten Organisatie) blijkbaar identiek is aan de in bijlage II (groen) beschreven ORGANISATION INTERNATIONALE DES JOURNALISTES.

De in beide berichten voorkomende naam van de journalist Van STRALEN is identiek te achten aan Anthonius Marinus van STRALEN, journalist, die in 1949 de twintigjarige leeftijd zou hebben bereikt. Zijn naam kwam voor in dezerzijds schrijven No. 2596-1/50 dd. 18 Augustus 1950. Hoewel te zíjn aanzien dezerzijds geen nadere personalia bekend zijn, komt hij in de documentatie, alhier, als volgt voor:

Na 30 Juni 1948 zou hij nog 84 werkdagen hebben gehad bij DE WAARHEID. In het le halfjaar van 1950 was hij gedurende 47 dagen bij de redactie van dit blad. Verdiensten toen f 368,17. Ook gedurende het tweede halfjaar van 1950 was hij bij DE WAARHEID in loondienst.

Deze gegevens stammen uit officiële, doch gesloten, bron.

Volgens DE WAARHEID van 16 Januari 1951 vertrok de redacteur VAN STRALEN als correspondent van dit blad naar Praag, in gezelschap van zijn echtgenote. Hij zou zich daar vestigen, het leven van alledag meemaken en daarover reportages schrijven.

Volgens DE WAARHEID van 3 Augustus jl. ging hij als speciaal verslaggever voor dit blad naar Berlijn om het Wereldjeugdfestival journalistiek te "verslaan".

=====
No. 13.

F3.

I

Een derde gebeurtenis heeft onze belangrijkheid op het terrein der wereldpolitiek ten overvloede ook nog eens belicht. Dat was de jaarvergadering van de Internationale Journalisten-Organisatie te Boedapest, waarbij onze Federatie niet meer is aangesloten sedert de leiding naar de pijpen der Sovjets danst. Op dat congres beklaagde een Russische afgevaardigde zich erover, dat de Westerse pers zo weinig positieve belangstelling heeft voor Rusland. (Dat stond in de Waarheid). Wij geloven, dat die belangstelling groot genoeg is. Als de Westerse journalisten in Rusland en de met Rusland verbonden landen even vrij werden gelaten als de Russische journalisten in het Westen zou dat ongetwijfeld blijken. Maar als zij -- zie het lot van Oatis! -- de keuze hebben tussen streng bewaakte excursies plus gecensureerde communiqué's enerzijds en het odium van spion anderzijds is het ietwat te veel gevuld een gedrang van persmensen voor de visumloketten op de onderscheidene Sovjet-ambassades te verwachten.

Onze vakbroeders in de I.J.O. hebben een resolutie aangenomen, waarin de gedelegeerden verzocht wordt namen en adressen te verstrekken van collega's die in aanmerking komen voor plaatsing op een zwarte lijst (Dat stond niet in De Waarheid, maar wij troffen de tekst van de resolutie aan in ons Belgische zusterorgaan). Wie bang is, dat hij vergeten wordt, stelle zich in verbinding met de Nederlandse gedelegeerde, collega M.A. (Ton) van Stralen te Praag, die daar ter stede De Waarheid vertegenwoordigt

○ ○

○

ZWARTE LIJST

II

Le Comité de l'Organisation internationale des journalistes, dont se sont retirés de nombreux groupements d'Europe et d'autres continents, s'est réuni au mois de mai à Budapest.

La Réunion était présidée par le Français Jean-Maurice Hermann, président de l'O.I.J., assisté du Secrétaire-général, le Tchécoslovaque Jiri Hronek.

A l'ordre du jour figurait notamment "la lutte pour la paix et la tâche de tout journaliste honnête". En conclusion du débat, une résolution a été adoptée disant:

"Il est grand temps de rendre publics les noms de ceux qui se servent systématiquement des colonies de la presse pur inciter au massacre de masse".

"Il est grand temps de faire connaître au monde la futilité des tentatives que font ces individus pour fuir leurs responsabilités, en affirmant que la contradiction entre des opinions politiques divergentes peut justifier les appels à la guerre".

En application de cette résolution sera dressée par l'O.I.J. une liste de rédacteurs en chef et de rédacteurs, stigmatisés comme partisans de la guerre, et dont les noms seront publiés plus tard.

Les délégués des différents pays ont été priés de remettre les listes portant les noms aussi rapidement que possible au Secrétaire-général Hronek.¹⁾

(Le Journaliste, Brussel)

¹⁾ Nederlands gedelegeerde was collega M.A. van Stralen, correspondent van "De Waarheid" te Praag.

A 1356

P III

NEWSLETTER

All material contained in this bulletin may be published freely, with or without acknowledgment.
We however, would appreciate cuttings or copies of issues in which any of the material appears.

Vol 1. No. 1 - 2.

PRAGUE

January - February 1951

The Congress of the International Organisation of Journalists which was held in Helsinki last September dealt in detail with all the problems concerning journalists throughout the world. The questions of the journalists' participation in the fight for peace and of the material and legal position of journalists in individual countries were also discussed in great detail. After deliberation, the Congress made a number of important decisions concerning the above mentioned points.

In order that IOJ should become an even more active component of the world peace camp and should be able to help even better than hitherto to improve the material and moral situation of journalists, IOJ opens its ranks to all democratic and peace-loving journalists of the whole world.

The Congress has changed the statutes of the organisation to the effect that in future not only national unions of journalists but also individuals may become members of IOJ without regard to their membership in their national organisations.

IOJ therefore appeals to all honest and peaceloving journalists in the whole world to become members of IOJ, the only world-wide organisation of democratic journalists.

In order to be able systematically to inform our members and journalists at large of the activities of IOJ in the fight of progressive journalists for peace and true freedom of Press, we are beginning to issue this Bulletin in which we shall also systematically expose the criminal campaigns of the warmongers. We believe that this Bulletin will be useful for your work and will contribute to the tightening of co-operation among democratic journalists of the whole world.

THE IOJ REMEMBERS JULIUS FUČÍK

The International Organization of Journalists sent to member organizations and individual members a letter calling attention to the importance of the work of Julius Fučík which was given first place in the International Peace Prizes.

"It is a great honour" says the IOJ's letter, "for us journalists, that this recognition was accorded a journalist who stood as an example to the entire progressive world in his work, his heroism, and his love for the people. The strength and greatness of the figure of Julius Fučík, who symbolized the undaunted fighter for freedom and peace throughout the world, lie primarily in the fact that his whole life and all his ideas were motivated by one effort and one desire: love for the people and a struggle for a better future for humanity."

In concluding the letter the IOJ calls on all progressive journalists to spread Fučík's ideas and give public-

ity to his works. "It is an honour and a duty to try to follow in the footsteps of our great model, Julius Fučík."

The General Secretariat of the IOJ sent in addition, to its members in the Peoples' Democracies and in the West, the portrait of Julius Fučík by Švabinský.

In the new issue of *The International Journalist*, published by the IOJ in Russian, English, French and German, there will appear an article on the personality and writings of Julius Fučík.

* * *

ILYA ERENBURG 60 YEARS OLD

The Secretariat of IOJ has congratulated Ilya Erenburg, the prominent Soviet journalist and author, on the occasion of his 60th birthday.

0281 R WAR, BUSINESS AND THE PRESS

The efforts of the American Government to spread the aggression in Asia are accompanied by extensive speculations in the press of the American monopolists as to where new aggression should take place and how profitable it can be. The *Wall Street Journal* and *Business Week* answer the question of who has an interest in war — those who never see the blood and tears of millions in war but instead the inspiring heaps of millions of dollars. Their newspapers are the mouthpieces of their criminal intentions.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 19, 1950

The White House pressed for speedy enactment of a law to help out defence producers who have been hard hit by rising prices. In identical letters to Vice President Barkley and House Speaker Rayburn, President Truman said that a number of Government suppliers should have their contracts adjusted to meet circumstances that have arisen from the defence effort.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 18, 1950

The market wrote its reaction to President Truman's mobilisation message in capital letters Saturday. Aircraft and textiles, which had given a clue to things to come earlier in the week, again led the advance with gains ranging to more than four points. Transportation shares followed closely and even motors and television stocks, in disfavor in recent markets, posted sizable gains.

One veteran broker summed up the intensity of the trading this way: ... "People realize that along with everything and everybody else, money must go to work in this emergency. And the stock market is the easiest, quickest and most rewarding place to roll up financial sleeves."

BUSINESS WEEK, Dec. 9, 1950

Pretty much everyone liked the economic consequences of the 10% war. There were economists who have long nurtured the belief that a defence program was the best way to prime the economic pump. Businessmen found profits bigger than ever.

BUSINESS WEEK, Dec. 9, 1950

Rarely has business had such assurance of the prospects for the year ahead.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 19, 1950

Lockheed Aircraft Corporation's sales will total about 170 million dollars, reported Robert E. Gross, President. Sales, he said, will be about 44% higher than the 1949 total of \$117,667,000.

"The effect of the more than a quarter of a billion dollars in new military orders we received after the outbreak of war in Korea will not be reflected in our sales and earnings until next year," he said.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 18, 1950

Emerson Electric Manufacturing Co. reported a net profit of \$ 2,073,767, equal to \$4.35 a common share, for the year ended September 30th. This was the highest in the company's history, O. C. Schmitt, President, said. Earnings in the previous year totaled \$596,603, equal to \$1.16 a share.

With the heavy backlog of armament orders and accelerated production schedules, the volume of the company's business should show a substantial increase in 1951, he said.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 18, 1950

McDonnell Aircraft Corporation was organized only a little over eleven years ago with two employees. It didn't receive its first production contract until 1942. Today, however, it has nearly 7,000 employees and an order backlog of \$200 million.

The first production contract for fifty-six of the company's twin-jet fighters was placed by the Navy in 1947. A year later the satisfied Navy ordered an additional 179 of an improved version; since then it has contracted for more. Current output figures are under a security cloak.

A loss of \$226,134 was suffered in the fiscal year 1946, a tough year for all aircraft manufacturers. During the current fiscal year the company expects earnings to compare favorably with last year.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 2, 1950

Sales and earnings of Acme Steel Company, steel finishing manufacturer, will set a new record this year, according to C. J. Sharp, President. He estimated 1950 sales at about \$66 million, compared with \$50,274,000 in 1949. "Earning per common share will be at least \$3.50," he predicted. This would compare with \$1.91 in 1949. Demand for Acme's steel products continues to exceed production... Orders for military requirements are taking a greater share of capacity.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 2, 1950

International Harvester Company has \$200 million of defence and war production contracts on its books, according to Peter B. Moulder, Executive Vice President. He added that the company is prepared for any conversion to war production.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 4, 1950

Glenn L. Martin built more than 9,000 planes during the six years of World War II, delivering them to the Navy, Army Air Force and to the British. It also supplied gun turrets and other important military components. But 1947 found sales reduced to \$23 million from the wartime peak of nearly \$600 million in 1943. Within the last two years, however, the company has rallied to a comparatively strong position and is ready with a stable of products which it regards as good bets for the long term future. These products comprise the current \$177 million backlog (up more than \$100 million during the last year).

Biggest production order is for an undisclosed number of P5M twin-engined Marlin flying boats for seeking out and destroying submarines. Production orders for the airforce are comparatively small, but one of Martin's best hopes for the future lies in the XB-51, a racy, three-engined jet bomber of medium size for support of ground troops.

Even greater long-range importance is attached by

Martin to its special weapon effort. Williams B. Bergen, Martin's 35-year old chief engineer, believes that Martin is on the "right slope" leading to an expanding and continuing business in its special weapon field.

BUSINESS WEEK, Nov. 25, 1950

A postwar decision to stick strictly to its knitting is paying off handsomely for North American Aviation, Inc.

When the shooting stopped after the last war, North American could pick from three courses: It could branch out into non-aviation products; it could go into commercial and private planes; or it could stick to its military diet. North American would go on making planes and, with one unhappy exception, its policy has been to make only military planes ever since.

This week you could see how well the policy is paying off. North American is taking over the huge Naval Industrial Reserve plant at Columbus, Ohio, the factory used by Curtiss-Wright since its completion in 1941.

The new plant marks the third step in a series of expansion moves that got under way soon after Korea. In July, North American bought the Torrance (California) plant of Doak Aircraft Co., and just a month ago it announced a \$1 million building program in its main Los Angeles plant.

North American backlog of military orders has been shooting up — from \$228 million on Sept. 30th 1949, to \$265 million just before Korea, to an estimated \$410 million today.

Profits too have followed the pattern. During the war years, they ranged between \$6 million and \$8 million. For 1947 the company reported a small deficit, but last year North American earned \$7.3 million and this year it is almost bound to be up again.

The man who can take the bows for much of this record is James Howard Kindelberger, president from 1934 to 1948, and chairman since then.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 9, 1950

If an evacuation of personnel in Korea is necessary, many more planes will be needed for the operation. This would cause load factors on the remaining aircraft to rise sharply, and result in a big increase in earnings.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 14, 1950

Henry Kaiser, auto maker, is shifting his attention to the possibility of becoming a major manufacturer of military planes... Last year the company lost \$30 million... The Kaiser empire has just got a fresh million dollars from Reconstruction Finance Corporation... But among the terms was one encouraging the company to apply it to defence contracts instead of concentrating entirely on the auto business.

THE WALL STREET JOURNAL, Nov. 30, 1950

Aluminum Co. of America has agreed to expand its aluminum production facilities by an additional 120,000 tons a year, and to sell the metal to the Government for the defence stockpile. The company's new facilities will be installed at its Point Comfort, Texas, plant, and at a new plant to be built at a site not yet selected.

Last month Alcoa agreed to reactivate its idle factory at Massena, N. Y., and Badin, N. C., and to sell the added output of 79,000 tons a year to the Government. Kaiser Aluminum & Chemical Corporation and Reynolds Metals Co. also have agreed to expand their production facilities by 100,000 tons each.

All three companies are financing their expansion programs privately, but the Government has offered to guarantee their borrowings and to allow in fact write-offs of the new facilities for tax purposes.

THE WALL STREET JOURNAL, Nov. 30, 1950

Bell Aircraft Corporation more than any other leading company in the World War II airplane business, has transformed itself to fit the shape of things to come in aviation. The end of 1950 finds the company geared to expand in aviation's two latest wonder-children: guided missiles, and helicopters.

Unless there is an upset to present plans and prospects, the company looks forward to a long-range period of profitable business in missiles, helicopters and whatever else the defence effort calls on it to produce.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 18, 1950

Uncle Sam is passing out a special brand of tax relief... Bigger deductions, which reduce the taxpayer's income subject to any Federal taxes.

Congress approved the scheme in the last revenue act in a section on "special amortization"... "Special amortization lets a company deduct the cost of new plant and machinery from its taxable income over a five year span. But first the Government has to say... that the facilities are needed for defence... The taxpayer can then reduce his taxable income each year by 20% of the cost of his new property.

The reduction in revenue could snowball into well over \$1 billion a year.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 26, 1950

Consolidated Vultee Aircraft Corporation... had financial difficulties during its transitional period following the war...

Today, Consolidated is turning out the huge 10,000 mile range, 10,000 pound bombload craft in ever mounting numbers... The big bomber has been responsible for most of Convair's increased production schedules this year. It's likely that a year from now the company will be producing at twice its pre-Korean rate.

THE WALL STREET JOURNAL, Dec. 28, 1950

U. S. Steel Corporation early next spring will start construction of the largest single steel mill ever built at one time in the nation's history. The mill, near Mornsville, Pa., will cost about \$351 million. It will have an annual capacity of 1,800,000 tons of steel ingots.

Irving S. Olds, chairman, described the new unit as his company's response to America's call for more steel for defence.

The National Security Resources Board in Washington issued to U. S. Steel certificates to recapture a large portion of the cost of new facilities in bigger-than-usual tax deductions over a five-year period.

IOJ FOR PEACE, FREEDOM AND DEMOCRACY

The International Organization of Journalists sent a sharp protest to the French Minister of the Interior against the banning of the activity of the World Federation of Trade Unions, the World Federation of Democratic Youth and the Women's International Democratic Federation in Paris. Again the IOJ shows in its protest that the French Government which does not restrict the activities of warmongers and benevolently regards the spreading of all sorts of war propaganda, wishes to disrupt the work of these international organizations, whose aim has always been the fight for peace and international understanding. In telegrams sent to the WFTU, the WFDY and the WIDF the General Secretariat of the IOJ stresses its belief that these organizations, representing tens of millions of workers, women and youth throughout the world, will continue in their determined efforts to preserve peace and to strengthen co-operation between nations in spite of all plots of the enemies of peace.

* * *

The Greek Government brought to trial the member of Parliament and publisher of *Democratikos*, Dyonisos Christakos, before an extraordinary court, on the grounds that he exerted "pressure" on the Government by publishing correct information on the situation in Greece. The IOJ lodged a most emphatic protest before the Greek Government and the United Nations against this persecution of an individual and attack on freedom of the press. The telegram demands that the Athens Government cease the persecution of D. Christakos and the journal *Democratikos*. The IOJ demands that the United Nations should use its influence against such a crude transgression of democratic rights guaranteed by the Constitution.

* * *

The Brazilian press reports that the police in Rio de Janeiro, in spite of all guarantees of "freedom of the press", which the Minister of Justice had given to the President of the Brazilian Press Association, raided the editorial offices of the progressive paper *Imprensa Popular*. They confiscated the January 3rd issue, devoted to the fifty-third birthday of L. C. Prestes, leader of the Brazilian people. An issue of *Folia do Povo* was also confiscated and the editor-in-chief and eight compositors were arrested. According to press reports the Brazilian police arrested many of those attending a meeting honouring the fifty-third birthday of Prestes. The IOJ has emphatically protested against the persecution of the democratic press and attacks on the personal freedom of journalists. It demands that the Brazilian Government should preserve the rights guaranteed by the Constitution.

* * *

The Greek monarcho-fascist administration which was unable to break the two outstanding leaders of the Greek fight for freedom — General Saraphis and the general secretary of the Greek Agrarian Party, Costas Gavrielidis — with illegal imprisonment and inhuman tortures, is now trying to murder them, as Greek democratic organizations have learned from reliable sources. With this aim they arranged for the Bulgarian Fascist and criminal, Tsilio Neophyto, to land on the island Aistratis under the excuse of deportation but actually to carry out this monstrous crime. The Central Committee of Greek Refugees and the Agrarian Party of Greece turn to the public opinion of the whole democratic world and demand that it should prevent the attempted crime.

The IOJ has sent a telegram to the Athens Government warning against carrying out this abominable crime because its murderous intentions are already known to the democratic public.

* * *

The International Organization of Journalists sent a telegram to the Minister of Justice of the Athens Government in protest against the banning of the journal *Democratikos*. In the telegram the IOJ expresses the indignation of democratic journalists throughout the world over the illegal suppression of this paper and emphatically demands that the ban be lifted.

* * *

The Greek Government brought to trial the member of Parliament and publisher of *Democratikos*, Dyonisos Christakos, before an extraordinary court, on the grounds that he exerted "pressure" on the Government by publishing correct information on the situation in Greece. The IOJ lodged a most emphatic protest before the Greek Government and the United Nations against this persecution of an individual and attack on freedom of the press. The telegram demands that the Athens Government cease the persecution of D. Christakos and the journal *Democratikos*. The IOJ demands that the United Nations should use its influence against such a crude transgression of democratic rights guaranteed by the Constitution.

* * *

The Tito Government, in co-operation with the International Red Cross and the Swedish Red Cross, handed over twenty-one children of Greek fighters for freedom to the monarcho-fascist Government in Greece. These children had taken refuge from American bombs and cannon in Yugoslavia. The Yugoslav Government, however, does not dare to undertake this step itself in the face of world opinion, therefore they are transferring these children by means of the Swedish Red Cross. Among the twenty-one children who have already been transferred there are two whose mothers live in Peoples' Democracies and who are constantly asking for their children. It is well known that all those parents, people's fighters, who have not been killed or tortured to death in the concentration camps of Greece have taken refuge in the Peoples' Democracies. These parents constantly demand that their children be returned to them through the Greek Committee for Aid to Children (EVOP). Although the International Red Cross and the Swedish Red Cross know these circumstances, they aid in the crime and use their offices to see that the children are returned to Greece where certain death in concentration camps and prisons awaits them.

The Democratic Organization for a Free Greece has protested to the United Nations against this arbitrary breach of international convention and against the crude violation of human rights. They appealed to all honest people of the world, to democratic governments and international organizations, to join in their protest in the name of humanity and thus aid in the defence of the innocent victims of a fascist regime. The IOJ protested on this matter to the Swedish Red Cross and launched a campaign in defence of the blameless children.

* * *

The International Organization of Journalists sent a sharp protest to President Truman and to Governor Battle of Virginia against the sentencing to death of seven innocent young Negroes. These Negroes were falsely accused by racist justice of raping a white woman. Six of the Negroes were around twenty years old and the seventh the father of five children. They were forced to "confess" to a crime which they had never committed because they were inhumanly beaten and tortured. The trial jury had not a single Negro on it and felt the threat of the Ku Klux Klan. The courtroom was filled with a fascist crowd, which, incited by the local racist press, demanded the lives of the accused. In December of the year just passed the U. S. Supreme Court refused to consider the appeal of the seven accused.

The IOJ considered it its duty to mobilize world public opinion for the defence of the seven Martinsville Negroes. In co-operation with the World Federation of Democratic Youth and other democratic organizations the IOJ called on member journalist unions

and all progressive journalists of the world to expose before the whole world the criminality of American class and racist justice and in this way to contribute to the defence of the innocent victims of this justice. Despite an aroused world public opinion the Martinsville Seven were executed on the 2nd and 5th of February.

* * *

APPEAL OF THE IOJ SECRETARIAT FOR ACTIVE CO-OPERATION

The General Secretary of the International Organization of Journalists has recently sent to all member organizations a circular, which primarily sets out the new tasks resulting from the Third Congress of the IOJ and the Warsaw Congress of the Partisans of Peace. The IOJ Secretariat in this circular appeals to its member organizations to increase their activities on behalf of peace and the other noble ideas for which IOJ is fighting.

THUS THE ENEMIES OF PEACE . . .

WALL STREET JOURNAL, Dec. 12, 1950

"Just what is the point of waiting, anyway? I say let's bomb hell out of Manchuria right now, . . . Let us back Chiang-Kai-shek and his counter-revolutionary forces to the limit. Let's wreck communism in Asia before its stranglehold is complete..."

"Let's help the Japanese to arm themselves, and get their hearts into it by guaranteeing them a fair share of Asia's raw materials and markets when the fight is won."

Letter from Montgomery Green, Havre de Grace, Md.

TIME MAGAZINE, Jan. 1, 1951

"... Withdraw from Korea, give matériel aid to Chiang Kai-shek and get the people of China to revolt against their Red leaders by a nagging strategic bombing of their land..."

Chas. Overill, Newport Beach, California.
(Letters to the Editor)

"... If any nation could be A-bombed effectively and without loss of life and prestige, Korea could be. It is the ideal country that could be A-bombed."

From F. Ryan, Earlton, Ontario, Canada.

"Moral circumstances" may justify use of the atomic bomb, said the Rt. Rev. Sherril, president of the newly-formed National Council of Churches of Christ in the U. S. A. which represents thirty-one million Protestants. He said he did not share the view that it necessarily is "immoral" to use the bomb. "I don't see how one can differentiate between weapons," he said. "I don't see how you can say knives are all right and the A-bomb all wrong."

U. S. NEWS AND WORLD REPORT, Dec. 1, 1950

U. S. bombers would seek out the few centers of industry in China and level them. Most of Chinese heavy industry is in Manchuria, little more than 100 air miles from Korea. China's heavily loaded rail system, China's few good roads, would be easy targets for heavy bombers operating

from U. S. bases in Japan and the Philippines. China's ports could be wrecked by U. S. warships.

(P. 14 "A Big War with China?")

"China's cities on the coast are wide open to naval and air bombardment. Interior cities are good bomber targets without invasion from outside." (P. 8 "Tomorrow")

China's biggest city, Shanghai, has a population of 4.6 million, largely concentrated in an area of about nine square miles. That kind of population center makes an excellent target for atomic bombing. But if U. S. were to decide to wipe out Shanghai, which isn't likely, it would take several A-bombs to do a really thorough job.

(P. 23, Dec. 8, 1950)

WALL STREET JOURNAL, Dec. 18, 1950 (leading article)

We may not be able to extricate ourselves from our troubles without a further clash of arms, perhaps not without a devastating clash, so it would be the height of folly not to be prepared.

BUSINESS WEEK, Nov. 25, 1950

The bigger the spending on armament, the more government contributes to the prosperity of heavy industry. And booming heavy industry usually means a boom everywhere.

WALL STREET JOURNAL, Dec. 8, 1950

A global war might not cause as much excitement in the market as some think because people have been thinking in terms of that possibility for several years.

AMERICANS AIM AT WORLD GOVERNMENT
NEW YORK HERALD TRIBUNE, Jan. 29, 1951

For the real issue is not the constitutional or legal one of Presidential power. It is the broad military and political question of how the United States can most effectively dispose of its forces and exert its leadership in the world.

WALL STREET JOURNAL, Dec. 4, 1950
(from the editorial)

If there should be war, then it should be fought against Russia.

WALL STREET JOURNAL, Dec. 12, 1950

What are the Pentagon's answers to business men's complaints that military orders are lagging?

First, the military men advise, be patient. A big increase in war business is just ahead. Since the Korean war began last June, orders have been flowing out at a \$2 billion a month rate. The military shoppers are going in heavily for aircraft — about 40% of the total. The rest of their orders are spread rather broadly, with hundreds of millions each for tanks and other vehicles, ammunition and guided missiles, electrical equipment, weapons, foods, and clothing.

With all this new business, the Government still can't promise that every manufacturer who wants one will get a contract signed by Uncle Sam.

NEWSWEEK, Jan. 15, 1951

"The Diminishing Returns of Conquest" by Raymond Moley. (p. 40.)

"We need great military power... But this should be supplemented in Asia and in Europe, also, by realistic fighting of Communism... by infiltration through native operatives, by practical ways of getting the support of guerrillas and secret enemies of Communist regimes.

Disruption can be brought about by the sowing of dis-

content, disloyalty to Communist regimes can be induced by material reward, and the setting off of rebellion is possible. The way to accomplish this should be by an enlarged version of the Office of Strategic Services, which performed so well in the late war. There are many thousands of tough-minded and venturesome refugees from behind the Iron Curtain now in Western Europe, and their number is increasing daily. There are tens, perhaps hundreds of thousands of people still loyal to Chiang Kai-shek scattered throughout China, with whom his regime is still in contact. These people in Europe and in Asia should be employed by an American organization well equipped and trained to fight fire with fire... we cannot afford to neglect such an obvious and relatively inexpensive means of disrupting the enemy."

BUSINESS WEEK, Dec. 2, 1950

The small-business man today wants to know, where he gets in on the rush of government orders. The Federal Government has made a business of answering them. A picked crew of consultants has been flying the country since last July, holding clinics to advise small-business men how to get into the rearmament stream.

W. J. O'Donnell, chief of small-business division of RFC, had his say: "There's one type of guy I wish wouldn't bother us. This fellow comes to see you, tells you he is bleeding to serve your country, but hasn't got anything save blood — he has no plant, no equipment, no organization, no nothing... In such cases I tell 'em to join the Marines — that's where blood is needed."

FROM THE WORLD OF THE PRESS

ALBANIA

The first number of the new monthly *Ulli* (Star) devoted to art and politics has just been printed in Albania. This is the eleventh journal to be published there, whereas before the war there were only seven.

The leading article speaks of the successes gained by Albania's economy in 1950. In nine months of last year the output of the mining industry rose by 159% as compared with the same period in 1949; industrial production rose by 125%; the cotton harvest was 4 times greater, corn 130% higher, and wool production 140%. The turnover of nationalized trade was 114.5% higher and cooperative business higher by 145%. Per capita consumption of goods was 108.3% higher than the previous year.

BULGARIA

The editors of the central organ of the Communist Party, *Rabotnichesk Delo*, and the regional committees of the party, with the extension and strengthening of the movement of workers and village correspondents,

Bulgarian Communist Party, a regional conference of workers and village correspondents of *Rabotnichesk Delo*, in the

When China had been liberated from the Kuomintang, a whole network of people's newspapers was set up whose owners were the workers and peasants themselves. All 38 provinces now have their own papers, publicly owned. Fifteen of these papers were founded in the last two years alone.

Workers and peasants have their own papers. Local trade unions have more than 32 daily papers. Nationalized industry associations publish 80 papers. Special newspapers are published for national minorities. A broad network of local correspondents has been built up, in constant contact with the newspapers.

DENMARK

As a result of a rise in the price of cellulose and paper, Danish newspapers have raised the subscription prices by 50 øre.

FRANCE

The political commentator Pascal Copeau was dismissed from the French

Radio, on the basis of a decision of French Minister without portfolio Gaiyer, who has charge of the administration of French information services. The report on his dismissal says that this journalist was responsible for broadcasting "news of an impermissible nature".

The papers *l'Humanité* and *Liberation* report that he had called the Spanish fascist chief Franco, "the Hitler of the Pyrenees" in his commentary. As soon as the United States had renewed diplomatic relations with Spain — writes *Liberation* — it was forbidden to compare Franco with Hitler in France, under threat of punishment. It is impossible today to harbor any illusions about the so-called independence of Radio France.

The *Official Bulletin* for January 11 printed the announcement of the Ministry of the Interior banning on French territory the weekly, "For a Lasting Peace, for a People's Democracy", organ of the Information Bureau of Communist and Workers' parties.

The French Official Bulletin has announced the banning on French territory of the following Soviet periodicals: *Sovietski Soyuz* (Soviet Union), *Literaturnaya Gazeta*, *Sovietskaya Zhenshchina* (The Soviet Woman), *Ogonyok* and *Krokodil*. The prohibition was issued at a time when the rightwing government circles are trying to pass the so-called Desso law which would permit former French collaborators to publish papers again. Up to this time publishers who printed French papers during the occupation have not been able to take up their traitorous activity again, because of the determined opposition of the broadest strata of public opinion. Now, however, fascist publishers are hoping that the present Pleven government, in accordance with the American bosses' policy of fascisization, will once more allow them to use their billions to deceive the French public.

GERMANY

On the very day when the supreme court in Bielefeld released the former Gestapo agent Karl Kaufmann, the same court sentenced Ernst Nagel, editor of the Communist paper *Volksecho*, to five months' imprisonment for contempt of court. Nagel had criticized in his paper the neo-fascist attitude of the Bielefeld court, which releases war criminals.

The workers of Bielefeld organized huge

strikes in protest against the release of the Gestapo agent Kaufmann.

* * *

The British occupation government in western Germany forbade the further publication of the illustrated paper *Der Stern*, because it printed an article about the luxurious life of officials of British, American and French occupation forces at the expense of the German taxpayer.

* * *

of the *Szabad Nep*, central organ of the Hungarian Workers' Party, in January. Here is shown the history of the revolutionary Press in Hungary and the heroic path followed by *Szabad Nep* from the time of the underground fight against fascism, through the liberation of Hungary up to the present time, when the paper comes out in editions of 500,000. This was a great opportunity for the Hungarian people to honor a paper which had such a large share in the building of Socialism in Hungary.

IRAN

The government of Iran has discontinued the relaying of foreign broadcasts over Radio Teheran, as of November 15. The ban extends to the Persian broadcasts of the Voice of America and the BBC.

The Iranian press hailed the decision with satisfaction. Many of the papers observed that the public had become indignant at the rebroadcasting by the Teheran station of the Voice of America's absurd calumnies, and that these broadcasts, and those of the BBC, were detrimental to Iran's interests.

Whether or not to relay foreign broadcasts is unquestionably a matter which each country has the right to decide for itself. If the broadcasts are malicious and slanderous, it is not only natural, but necessary to stop relaying them.

But Washington, accustomed as it is to dictate its wishes to other countries, is of a different opinion. The decision of the Iranian government regarding the Voice of America evoked a regular storm in the United States. American newspapers even threatened deterioration of USA — Iran relations. State Department spokesman McDermott deemed it necessary to make a special statement on the subject, in which he ominously declared that "the matter is under discussion in Teheran and the State Department is awaiting further information from the U. S. Embassy".

Acheson's department apparently considers that the Iranian government has no right to decide its internal affairs at its own discretion.

JAPAN

The Japanese reactionary Press more and more often raises its voice, calling for the arming of Japan and the involvement of Japan in a new world war, prepared by the Anglo-American imperialists. The reactionary Japanese paper *Nippon Times* recently wrote that Japan

must again arm and annul the ban on its participation in a future war. Right-wing Japanese papers are constantly expressing the same demand. This campaign in the reactionary Japanese Press was heightened especially after the recent defeats of the American armies of intervention in Korea. Well-informed observers point out that this movement directly supports the American imperialists and that its aim is the inclusion of Japanese manpower and military matériel in the war plans of the USA.

These facts are clearly illustrated by the report that the Yoshida puppet government banned the progressive Japanese paper *Friend of Peace* under the pretext that its contents were "similar" to those of *Akahata*, central organ of the Communist Party of Japan. The latter has been banned for some time. *Friend of Peace* appeared daily with a circulation of 50,000.

TURKEY

The Istanbul paper *Vatan* writes that the editor of *Gerchek*, Assum Bezerdjoglu, was arrested because he carried on Communist propaganda. The paper *Gerchek* was not been published for about a week as of the end of December and it would seem that the Turkish government has banned it.

Although this paper had a Social Democratic make-up, *Gerchek* was the only Turkish newspaper which demanded close friendship with the Soviet Union. It also insisted that the Turkish government should cease to support the

policy of American imperialists and should establish friendship with the Balkan countries. The paper also criticized the fiasco of the Turkish expeditionary forces in Korea.

Gerchek constantly revealed the poverty of the Turkish people.

The imprisonment of editor Bezerdjoglu and the banning of *Gerchek* are measures taken by the Turkish government in its attempt to suppress the struggle for raising the Turkish people's standard of living.

USA

The Press trusts of American big business are trying to force newsdealers to refuse to sell the *Daily Worker* which at this time is celebrating the 27th anniversary of its first issue. The "Newsdealers' Association" which represents less than a third of the 1,500 New York newsdealers, tried to compel its members to boycott the paper, by means of an illegal referendum. The result of the voting were not very satisfactory and the magnates therefore are attempting to force individual newsdealers to sign a petition to ban the *Daily Worker*, which is to be sent to New York's governor Thomas Dewey.

Twenty-seven years of existence of the *Daily Worker*, defender of the interests of the working class, is a journalistic miracle in a land where dozens of capitalist papers with powerful financial backing disappeared without a trace, writes Joseph North, and adds that the *Daily Worker* will continue in its drive until America becomes a land of Socialism.

USSR

Pravda writes that now more than 7,700 various papers with a total circulation of 33 million, are published in the Soviet Union, that is two million copies more than in May, 1949.

In 1913, the last pre-war year of czarist Russia, 859 papers were published with a circulation of not quite 2,700,000.

This remarkable expansion occurred mainly in the Press of non-Russian languages. In 1913 nine times as many papers were published in Russian as in non-Russian languages. At that time papers were printed in 24 different languages. In 1950 papers are printed in 119 different languages in the Soviet Union and papers published in Russian come to scarcely three times as many as are published in the other languages of the nationalities contained in the Soviet Union.

YUGOSLAVIA

The organ of the venal Yugoslav journalists *Medjunarodna Politika* expressed open opposition to the Soviet proposal for fourpower discussions of disarmament of Germany. On the contrary, the paper approves the Brussels Conference of the aggressive North Atlantic Pact countries, where plans were laid for the inclusion of a revived Wehrmacht in the socalled "unified North-Atlantic forces". The paper falsely asserts that the Soviet Union's proposal "was a political manoeuvre, designed to disrupt the conference".

So once again the Titoite journalists openly show that they support the aggressive military plans of the Anglo-American block.

INTERNATIONAL ORGANISATION OF JOURNALISTS

BULLETIN

Prague

The Meeting of the Executive in Budapest.

On the invitation of the Union of Hungarian Journalists, the Executive of IOJ met in Budapest between May 10th and 12th, 1951.

42 delegates and guests attended from the following countries: Albania, South Africa, Austria, Germany, Belgium, Bulgaria, China, Finland, France, Great Britain, Holland, Hungary, Iran, Mongolia, Norway, Poland, Roumania, Sweden, Switzerland, Czechoslovakia, USSR. The meeting was presided over by the President of IOJ J.M. Hermann /France/.

Two reports were presented to the meeting:

1/ Fight for Peace, the Duty of Every Honest Journalist: Dooley Kartun /Great Britain/

2/ The Material and Legal Position of Journalists: J.M. Hermann /France/

After an introductory statement by the General Secretary J. Hronek who submitted his report in writing, a wide discussion took place on the basis of the two reports in which the following delegates and guests took part: Betnien /Hungary/, Williams /WFDY/, Stralen /Holland/, Pounceag /Mongolia/, Somerhausen /Belgium/, Kowalczyk /Poland/, Zaslavski /USSR/, Glaubauf /Austria/, Parker /Great Britain/, Dolejší /Czechoslovakia/, Buckle /South Africa/, Arnold /Switzerland/, Dooley /Great Britain/, Norden /Germany/, Jermilov /USSR/, Kitto /Albania/, Novikov /Roumania/, Ajkija /Finland/, Dezsey /Hungary/, Wu Wen-tao /China/, Bedel /France/, Guergov /Bulgaria/, Hakanson /Sweden/, Chaber /Poland/, Voigt /Norway/, Rezvani Hedayet Iran/.

After the discussion the following committees met: political, organisational and a committee for the IOJ magazine. The committees then submitted the following resolutions to the meeting:

- 1/ A political resolution
- 2/ A resolution on the material and legal position of journal
- 3/ A resolution on the IOJ magazine.

The meeting of the Executive further approved:

- 1/ Organisational directives aiming at the improvement of the work of IOJ and its General Secretariat.
- 2/ A preamble to the black list of warmongers in the Press.

The meeting of the Executive was public and ended at 18.00 hours on May 12. The contents of the meeting will be published in magazine of IOJ. The resolutions are being dispatched by the Secretary-General by the same mail.

Secretary General
Jiří Hronek

Resolution of the Executive Committee of the International Organisation of Journalists concerning the material and legal position of journalists.

The Executive Committee of the IOJ notes that in countries, where the means of information are privately owned, the legal and material conditions of the journalistic profession have in recent times changed considerably for the worse. Inflationary processes bring with them a decrease in real wages, rising unemployment and an attack on the standard of living. Political lawlessness is accompanied by an intensification of economic exploitation, by police and court oppression, by expulsion of foreign journalists, and also by other limitations on the personal independence of journalists.

The Executive Committee appeals to the national organisations and to individual members to rally all journalists regardless of their political views and to enforce the immediate fulfillment of the following demands from their employers and from government authorities:

- 1/ Establishment of a sliding wage-scale which would enable a secure living standard of journalists.
- 2/ Priority to unemployed journalists in the event of openings.
- 3/ Establishment of guarantees which would protect journalists from arbitrary and one-sided decisions of employers and recognition of the right of journalists - in cases where it has not yet been secured - to become members of trade unions of their own choosing.

To recognise the right of journalists to freedom of speech, to a free expression of their own political views in the fulfillment of their professional duties and outside their duties.

To recognise the right of writers of articles and correspondents to oppose the publication of their work in a shortened, changed or supplemented version without their consent.

To recognise as illegal practise similar changes on the part of the editors of magazines, newspapers and telegraph agencies.

The IOJ considers it necessary to fight for the adoption of a law covering press establishments which would contain the following demands:

- 1/ Publication of the name of the owner in each edition.
- 2/ Publication of the financial resources of the enterprise.
- 3/ Right of the journalists to obtain upon request information about the administrative activity of newspapers, magazines or agencies.

Journalists should energetically protest against oppressive measures on the part of their employers and government authorities and to participate in the expressions of solidarity with journalists who have become victims of such a persecution.

Resolution of the Executive Committee of the International
Organisation of Journalists.

The Executive Committee of the IOJ notes that the forces striving for a war of aggression are making increasing use of the radio, of news agencies, the press of large monopolies, especially American and English ones, and all other means of information under control for this criminal aim. By means of terror and persecution in some countries and by economic oppression in others, they are forcing thousands of newspaper workers, often against their will and conscience, to serve the aims of aggression by stirring up war hysteria and inciting nations one against the other. In western Germany and in Japan foreign powers are directly bringing pressure to bear through their occupation authorities upon a certain part of the press and journalists to make them carry out this loathsome task.

The Executive Committee calls on the national organisations of journalists, groups of journalists in different countries and individual journalists to take a most active part in the fight for peace; to propagate by all means possible the truth about the advocates of war; to unmask all the false and slanderous statements or if the war were inevitable and unavoidable; to participate in the committees of the Partisans of Peace and to assist in the collection of signatures for the appeal of the World Peace Council for a Peace Pact among the Five Great Powers.

The Executive Committee joins its voice to the unanimous demand of all nations that the foreign armies in Korea be immediately withdrawn and that the barbaric extermination of the peaceful inhabitants be stopped; that the remilitarisation of Germany and Japan, which has commenced, must cease.

The Executive Committee demands that those journalists who, in the interest of certain financial groups, have turned war into a source of dishonest profits, who are inciting to war and are cynically calling for the extermination of nations, for the mass murder of the peaceful inhabitants - of children, women and old men, - that those journalists be forced to account for their actions before the whole world as the criminal advocates of war.

The Executive Committee has decided that the IOJ, together with the national organisations, will undertake to publish lists of journalists and editors, advocates of a war of aggression, who are slanderously declaring that a third world war is inevitable and who are advocating the use of weapons of mass annihilation.

The Executive Committee supports the proposal of the World Peace Council to call an international conference of journalists for the defence of peace and proposes that it be held in the year 1952.

The Executive Committee notes that the disruptive policy of the leaders of those unions that left the IOJ is contrary to the real interests of journalists.

The Executive Committee welcomes the statements of members of those unions who insist on carrying out the activities agreed upon with the IOJ, in general questions relating to the fight for peace and the defence of the rights and interests of the employees of the newspaper industry, which are of equal importance to all honest journalists.

Budapest, May 12th. 1951.

UITGEBOKT

NOTA:

Van: KA-RA

Op 10.9.51 werd aan Sardine brief nr.CEH/51/552 geschreven, waarbij hem de inhoud van de nota van HB aan KA-RA dd.22.8.51. nr.115330 bij Co 109743 werd medegedeeld.

11.10.1951. v.H.

Notitie

n.a.v. rapport van KARA 115330xxxx CO 109743

Aan: KA-RA
Van: H.B.
Nr.: B 115330
Ond.: Internationale Vereniging van Journalisten

IIIp/h 3

Onder verwijzing naar Uw schrijven no. E 1289
dd. 9.8.1951 bericht ik U het volgende.

Anthonius Marius van STRALEN (25.6.1928 Haarlem)
is sedert Juni 1951 als journalist voor het dagblad
"De Waarheid" werkzaam te Praag.

Betrokkene is lid van de C.P.N. en was in 1949
lid van het A.N.J.V. en de O.P.S.J.. Zijn echtgenote,
Ernestine Petronella OSELM (28.11.1929 Haarlem) houdt
eveneens verblijf te Praag.

Omtrent de Belgische afgevaardigde Luc SOMERHAUSEN
alias Samuel SOMERHAUSEN (26.8.1903 Hoeylaert), wonen-
de te Brussel, Avenue Paul Heger 42, van beroep journa-
list, is dezerzijds het volgende bekend:
October 1948 Belgisch communistisch Kamerlid.
Vooraanstaande figuur in de C.N.P.P.A..

III.

H.B. 22 Augustus 1951

RAPPORT
VAN: KA-R.A.
AAN: HB
No. E 1289

ONDERWERP: Internationale Federatie van Journalisten.

06.383

Niet	OP KAART
ACD/	IV B
DAT:	15-52
PAR:	me

6.313.4
05-15-09.239
- 9 AUG. 1951
ACD/ 115330

RE: Uw nota No. 109743 dd. 25-5-51.

- K 956311
1. SARDINE zendt ons in antwoord op Uw verzoeknota een rapport, hetgeen wij hier aanhechten, over deze organisatie. Het is samengesteld uit pers-en radiorapporten. Van van STRALEN is bevestigd, dat hij in Mei de vergadering in Budapest bijwoonde.
 2. SARDINE zou gaarne iedere verdere inlichtinge, die wij omtrent deze personen bezitten of verwerven, van ons ontvangen.

9-8-51, L

BIJLAGE: 1

Meeting of the Executive Committee of the International Organisation of Journalists (I.O.J.) Budapest 10-12th May.

The Executive Committee of the International Organisation of Journalists (I.O.J.) met in Budapest from 10th May (not 7th May) to 12th May 1951.

2. The following subjects were discussed:-

- a. Jean Maurice HERMANN, President of the I.O.J. spoke of the great need for honest journalists to unmask the warmongers and defend peace.
- b. Oszkar BETLEN, Editor in Chief of the Hungarian paper "Szabad Nep" spoke of the growing influence and circulation of the Hungarian press and the importance of the meeting in the international fight for peace.
- c. Jiri HRONEK, Secretary-General of the I.O.J., reviewed the I.O.J's work in carrying out the decisions of the Helsinki Congress of September 1950.
- d. Derek KARTUN, foreign editor of the "Daily Worker", reported on the world situation and the U.S. drive for war. He went on to speak of the responsibility of journalists towards the public and, having given some lurid examples of the work of the British and American warmongering press, praised those journalists, whether socialists or not, who gave an honest account of the world situation, based on a desire for peace. He appealed to all journalists to make themselves heard against preparations for war and in support of the efforts of the World Peace Council.
- e. Bert WILLIAMS, Secretariat member of the W.F.D.Y., described preparations for the International Youth Festival to be held in BERLIN and asked progressive journalists throughout the world to co-operate in popularising it.
- f. Van STRALEN said that progressive journalists from all over his country were giving full support to the Netherlands Peace Council.
- g. Other speeches were by delegates from many countries, who spoke mostly of the part played by journalists in their countries in the cause of peace.
- h. Finally, a resolution was passed which compared the use of the radio, press and news agencies by the forces supporting an aggressive war with the struggle for peace of the I.O.J. It called on journalists in all countries, whether in groups or individually, to expose the war propagandists and the fallacy that war was inevitable. It was also decided that the I.O.J. would publish a list of journalists guilty of incitement to war.

3. The following delegates attended the meeting in addition to Van STRALEN:-

USSR

Head of Delegation: Konstantin SIMONOV, member of the Supreme Council of the Soviet Union, Vice-President of the I.F.J. Editor of "Literataja Gazeta".

David ZASLAVSZKI, member of Editorial Committee of "Pravda".

Vladimir JERMILOV, critic, writer of scientific matters.

Vassili GROMEK, Journalist.

GREAT BRITAIN

Ralph PARKER, Journalist

Pat DOOLEY, Correspondent of the "Daily Worker"
Derek KARTUN, Editor of "Daily Worker".

SOUTH AFRICA

James Desmond BUCKLE, member of the Executive Committee of I.F.J.

BELGIUM

Luc SOMERHAUSEN.

BULGARIA

Krum VELKOV
Spasse GUERGOV
Mihaljlo KINCHUHOV

CZECHOSLOVAKIA

Jiri HRONEK
Vojtech DOLEJSI, President of the Czech Federation of Journalists.

FRANCE

Jean Maurice HERMANN
Jean BEDELL, Correspondent of "Liberation".

GERMAN "DEMOCRATIC REPUBLIC

A. NORDEN
Fritz APPELT

MONGOLIAN PEOPLE's REPUBLIC

Ochir PUNCAG

NORWAY

Jorgens VOOT

POLAND

KOWALCZYK, Josef
Ferdinand HADER

ROUMANIA

Mihai NOVICOV, Secretary of the Roumanian Federation of Journalists.
Ambrosie MONTEANU, Editor of "Scanteia".

SWEDEN

Bertil Ruben HAEKANSSON

ALBANIA

Petro KITTO, Director of the Albanian Radio.

AUSTRIA

Fritz GLAUBAUF

CHINESE PEOPLE's

VU VEN TAO

REPUBLIC

FINLAND

Armas AJKIJA

IRAN

Dr. REZVENI, Head of Delegation
Dr. DABIR
Dr. HEYAYAT

SWITZERLAND

Emil ARNOLD

HUNGARY

Sandor BARCS, General Manager of the M.T.I.
(Hungarian Telegraph News Service).
Oszkar BETLEN,
Bishop Laszlo DEZSERI, Editor of "Evangelikus Elet"
(Evangelical Life).
Iren KOMJAT, Head of the College of Journalists.
Erno MIHALYFI, Deputy Minister of Popular Culture
and President of the National Federation of Hungarian
Journalists.
Ferenc VADASZ, Secretary General of the National
Federation of Hungarian Journalists.

The Australian, Bert WILLIAMS, a prominent member of the Secretariat of the World Federation of Democratic Youth, also attended the Meeting.

4. Source of paragraph 2 is the Summary of World Broadcasts and of paragraph 3, the Hungarian press.

B.WO 3 HKW

13558

NIET O.K.
ACD/
DAT:
PAR:

3

6.313.4
05.15-09.139

20 JUNI 1951

ACD/ 112163

B.
D.A./l-067./W.1014

- Votre demande du 28-5-51- n° 109743/CBS/831.

1
oo

Nous ne possèdons aucun renseignement concernant la réunion du Comité dirigeant de l'Organisation Internationale des Journalistes qui devait se tenir du 7 au 12 mai à Budapest.

Le 20 juin 1951.

Speciale instructies aan A C D. (Slechts bij definitieve opbergung in te vullen).

CO 111095

081306

ONAFGEDAAN

OD 1336
verwijzing in OD 587 ✓

Afd./Sect.: CINS Dat.: 5/1/51 Par.: 4

Interne aanwijzingen A C D.

A C D. 4e Dat.: 2/8/51 Par.: CK

15/10/51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.!):

F 2 R. th ^{tegen} gav me paraf in een accord met opbergung.
OVN 27/10/51 Adm 29/10/51

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Directie DEU/WE

No. 57258

4.1 6.15
09.294 - 01.125
09.294

21 JUNI 1951
ACDI 111895.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft de eer aan
de Binnenlandse Veiligheids dienst
bijlage deses ter kennisneming aan te bieden.

's-Gravenhage,

Juni 1951.

OP KAART
ACD/4C
DAT: 21/06/51
PAR: CK

GEZANTSCHAP

DER

NEDERLANDEN

No. 6001/808.✓

GELIEVE BIJ HET ANTWOORD
BOVENSTAAND NUMMER TE
VERMELDEN

Bern, 5 Juni 1951.

Onderwerp: Strafactie tegen communistisch lid van het parlement van het kanton Bazel-Stad.

	D.E.ZAKEN
	INGEKOMEN
Heulwe Dufy	7 JUN 1951
PHOTO: 41520	NR: 57258
DOSS. 1732	

Ik heb de eer Uwe Excellentie te berichten, dat de Procureur-Generaal van de Confederatie een strafactie heeft ingeleid tegen de Communist E. Arnold, lid van het parlement van het kanton Bazel-Stad en redacteur van het Communistische partij-orgaan "Vorwärts" op grond van uitlatingen door deze gedaan tijdens een rede op 11 Mei jl. te Budapest op een vergadering van de Internationale Organisatie van Journalisten.

In zijn redevoering attaqueerde Arnold de zgn. pro-Amerikaanse oorlogsophitsing in Zwitserland. De strafactie wordt gevoerd op basis van art. 266bis van het Zwitserse Strafwetboek, luidend:

"Wer mit dem Zwecke, ausländische, gegen die Sicherheit der Schweiz gerichtete Unternehmungen oder Bestrebungen hervorzurufen oder zu unterstützen, mit einem fremden Staat oder mit ausländischen Parteien oder mit andern Organisationen im Ausland oder mit ihren Agenten in Verbindung tritt oder unwahre und entstellende Behauptungen aufstellt oder verbreitet, wird mit Gefängnis bis zu fünf Jahren bestraft. In schweren Fällen kann auf Zuchthaus erkannt werden."

Het Parlement van het Kanton Bazel-Stad nam met 95 - 18 stemmen de volgende motie aan:

"Der Grosse Rat des Kantons Baselstadt nimmt mit Entrüstung von den landesverräterischen Beschuldigungen Kenntnis, die sein Mitglied Emil Arnold in Budapest gegen die Schweiz erhoben hat und bedauert, dass ihm keine gesetzlichen Mittel zur Verfügung stehen, um Arnold als unwürdig aus der kantonalen Volksvertretung ausschliessen zu können. Er beauftragt sein Büro, zu prüfen und zu berichten, ob nicht die Geschäftsordnung so zu ergänzen sei, dass Arnold und andere Mitglieder des Grossen Rates, die sich gleicher oder ähnlicher Reden oder Handlungen schuldig machen, unter Vorbehalt allfälliger Rechtsmittel aus dem Grossen Rat zeitweise oder ganz ausgeschlossen werden können. In diesem Sinne geht der Grosse Rat zur Tagesordnung über."

* Zijner Excellentie
de Heere Minister van Buitenlandse Zaken,
's Gravenhage.

DE GEZANT,

Lms.

NOTA:
Van: KA-RA

UITGEGEKT

Op 8.6.1951 werden aan Clipper, Sardine en Spil respectievelijk brieven nr.CAH/51/500, CEH/51/293 en 109743/CBS/831 geschreven, waarbij hem de inhoud van de nota van HB aan KA-RA dd.25.5.51. nr.109743 werd medegedeeld.

11.10.1951. v.H.

Notitie

Aan: KA-RA
Van: H.B.
No.: BX 109743 Schutblad is verwijderd
Ond.: Internationale Journalisten Organisatie

Ontv. b...
Rappel : 25/5/51
Antwoord :

IIIr/h 4

Hiermede bericht ik U, dat in de week van 7 tot 12 Mei 1951 te Boedapest een zitting werd gehouden van het uitvoerend comité van de Internationale Journalisten Organisatie.

Van Nederlandse zijde werd deze zitting bijgewoond door Antonius Marinus (Ton) van STRALEN (25.6.1928), correspondent van "De Waarheid" in Praag.

Ik verzoek U mij zo mogelijk te willen informeren omtrent hetgeen op deze vergadering werd besproken. Mijn belangstelling gaat eveneens uit naar de namen van de overige deelnemers.

III.

H.B.
25 Mei 1951

NOTITIE

Aan: KARA
Van: H.B.

No.: B75979 IIId/h 3

10 53
UITGEBOEKT

Hiermede bericht ~~ijf~~ U dat de Federatie van Nederlandse Journalisten zeer onlangs uit de International Organisation of Journalists (I.O.J.) is getreden.

Deze beslissing werd genomen, omdat naar het oordeel van de federatieraad was komen vast te staan, dat de I.O.J., die opgezet was als een algemene internationale beroepsvereniging, door het te Praag gevestigde secretariaat en de Oost-Europese leden misbruikt wordt voor politiek-propagandistische doeleinden, die niet het oorspronkelijke karakter der organisatie onverenigbaar zijn.

(III).

H.B.
21 December 1949

HT
u.

NOTA

Van: KA-R.A.

Op 2-11-49 werd aan Clipper een brief geschreven, nummer CAH/49/517(72836), waarin hem mededelingen werden gedaan omtrent de Internationale Organisatie van Journalisten.

18-11-49.

UITGEBOKT

BX
No.: 72836

Aan: KARA
Van: HB

Betr.: Internationale Organisatie
van Journalisten.

Uit perspublicaties blijkt, dat het bestuur van de Federatie van Nederlandse Journalisten aan de Federatierraad heeft voorgesteld, uit de Internationale Organisatie van Journalisten te treden.

In de motivering van het voorstel wordt er op gewezen, dat steeds duidelijker tot uiting komt het streven van het te Praag gevestigde secretariaat en van de Oost-Europese leden, om de I.O.J. te gebruiken ten dienste van propaganda voor een beraalde politieke overtuiging, hetgeen men onverenigbaar acht met het algemene karakter van deze internationale organisatie.

Het Belgische Verbond van Journalisten heeft reeds tot uittreding besloten. Bij de stemming hierover in een algemene vergadering werden slechts 2 stemmen tegen de uittreding uitgebracht. In een desbetreffende resolutie wordt verklaard, dat de partijgeest in de I.O.J. is gaan overheersen. Tevens wordt daarin de wens te kennen gegeven, dat het bestuur van het Belgisch verbond op internationaal plan met andere nationale journalistenorganisaties zal samenwerken om de vrije uitoefening van het beroep te bevorderen en de materiële en morele belangen van de journalisten te verdedigen.

(III)

H.B., 2.11.1949

Geraad: HB.

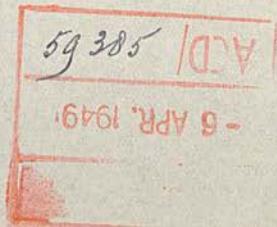
HB

Notitie van B III

6 April 1949.

Vertaling van een door B III van een relatie ontvangen rapport.
ACD s.v.p. agenderen, daarna retour aan B III

B III

Bericht van B III (8-20)

INTERNATIONALE ORGANISATIE VAN JOURNALISTEN.

1. De organisatie werd opgericht tijdens een congres te Kopenhagen. Vooraf was in Juni 1946 reeds te Londen een congres gehouden. De juiste datum van oprichting is niet bekend. Het vervolg zowel de vooroorlogse "Internationale Federatie van Journalisten" als de "Federatie van Journalisten van de verenigde of vrije landen", uit de oorlogstijd.

2. Bestuur:

President:

Vice President:

Secretaris-Generaal:

- A. Kenyon (Engeland);
P. Yudin (USSR) Hoofdredacteur
van het Cominformblad;
Dr. Jiri Hronek (Tsjecho Slo-
wakije), Jood, die tijdens de
oorlog zijn naam Langstein wij-
zigde in Hronek. Hoofdredacteur
van de Tsjechische Radio Nieuws-
afdeling

3. Aangesloten organisaties met ledensterkte:

Australië	3.300	xPalestina	188
Oostenrijk	480	xPhilippijnen	150
België	450	Polen	900
xBulgarije	400	xRoemenië	750
Tsjecho Slowakije	1.400	xSpanjaarden in verban-	95
Denemarken	1.050	ning	
Finland	640	Zweden	1.600
Frankrijk	3.500	Veren.Koninkrijk	9.500
xGriekenland	350	Veren.Staten	17.000
xHongarije	880	U.S.S.R.	14.000
IJsland	38	xVenezuela	300
Nederland	950	xYoego Slavia	640
Noorwegen	600		

De met x gemerkte landen werden als lid toegelaten op het 2e congres te Praag in de eerste week van Juni 1947.

4. De atmosfeer op het 2e congres in Juni 1947 was reeds geladen met meningsverschillen en Ernest Jay (voorzitter van de Britse vereniging) waarschuwde het congres er voor dat het congres politieke en ideologische overwegingen zou introduceren, hetwelk het geval werd toen nog openstaande aanvragen om lidmaatschap werden behandeld en dat dit de organisatie snel zou voeren naar het punt waar de wegen uiteen zouden lopen en naar mogelijke scheiding.

5. Bij deze zelfde gelegenheid was het gedrag van de Russen ten aanzien van het voorgestelde nieuwe systeem voor stemming, ergerlijk voor de leden van het congres. Het werd zelfs beschreven als een manoeuvre en een intrigue, welke een schande waren voor de democratie.

Rusland had, als lid van de ontwerp-commissie de voorstellen voor het nieuwe stem-systeem in de commissie aangenomen, maar toen het in het congres tot een debat daarover kwam, nam het een ander standpunt in.

De Zweden stelden toen voor dat het voorstel van de commissie in de nationale organisaties zou worden besproken en de beslissing daarover zou worden uitgesteld tot het volgende congres. Dit werd aangenomen met 16 tegen 6 stemmen en op deze manier had de vertraginge activiteit waarvan de Russen werden beschuldigd, succes.

6. Sinds het congres van Juni 1947 werd individueel ge protesteerd.

Op het te Genève op 29.3.1948 gehouden congres van de Verenigde Naties-commissie voor vrijheid van informatie, vroeg Martin (de directeur van het Amerikaanse blad "Guild") de verwijdering uit zijn functie van Jiri Hronek, secretaris-generaal van de organisatie, aangezien deze had deelgenomen aan de "ondemocratische en ergerlijke" zuivering van Tsjechische journalisten. Hronek antwoordde, dat het niet zijn bedoeling was zijn functie neer te leggen. Martin vroeg ook de overplaatsing van het bureau van ^{de} organisatie uit Praag.

In begin Maart 1948 besloot de Zweedse Vereniging van Journalisten, met het oog op de zuivering door de Tsjechische actie-comité's, om aan de Internationale Organisatie van Journalisten te vragen deze zaak te onderzoeken en middelen te beramen om journalisten, die in verband met hun politieke inzichten, blootstonden aan vergeldingsmaatregelen te beschermen.

Ook de Verenigde Raad van Deense Journalisten vroeg de Secretaris-Generaal van de Organisatie om onmiddellijke actie te nemen tegen deze openlijke aanval op de persvrijheid.

De Australische Journalisten Vereniging heeft besloten zich uit de Organisatie terug te trekken, hoofdzakelijk op grond van de communistische overheersing.

7. Op de bijeenkomst van het Uitvoerend Comité, op 16-18 November 1948 te Budapest werden pogingen ondernomen, om de communistische pogingen om politieke strijdvrachten naar voren te brengen, de voet dwars te zetten.

Maar de besprekingen kwamen hoofdzakelijk neer op twee aangelegenheden:

De Poolse resolutie, ondersteund door de overeenkomstige resolutie van de Tsjechische delegatie "tegen oorlogsophitsing in de pers" en een Hongaarse resolutie voor de "bescherming van progressieve journalisten".

Beide resoluties werden ten slotte, met onthouding van bepaalde niet-Oostelijke Europese delegaties, aangenomen.

Van Nederlandse zijde werd aan het congres van het Uitvoerend Comité te Budapest op 16, 17 en 18.11.1948 deelgenomen door Drs. A.H.M. Wijffels, hoofdredacteur van het Rooms-Katholieke dagblad "Het Binnenhof".

5 April

9.

B 59169

een

IIIe/c 2

U 14258d - C56 - KP2

9.2.1949

Intern. Organisatie van
Journalisten.

XXXX
XXXX

n.a.v. schr. van BID no
55421, in CO 51702.

en mijl en B blaf 59169

DIT IS GEBOEKED

G E H E I M .

Voor de teezending van de bijlage, gevoegd bij Uw bovenvermeld schrijven, ben ik U erkentelijk.

Na mijn aan U gericht verzoek om inlichtingen dd. 18.12.1948 is mij bekend geworden, o.a. uit publicaties in het dagblad "De Waarheid", dat de bijeenkomst van het Uitvoerend Comité van de Internationale Journalisten Organisatie te Boedapest, van Nederlandse zijde werd bijgewoond door Drs. A.H.M. Wijffels, redacteur van het Haagse dagblad "Het Binnenhof".

Aannemende dat Uwerzijds belangstelling daarvoor bestaat, moge ik U hierbij een verslag van deze bijeenkomst, waarover ik inmiddels de beschikking verkreeg, doen toekomen.

Het Hoofd van de
CENTRALE VEILIGHEIDS DIENST

III

Mr. L. Einthoven.

Aan de Heer Regeringscommissaris
in Algemene Dienst
Plein 1813 no 4
te
's-GRAVENHAGE.

UITGEBOEKT

No.: 59169

5 April 1949.

Onderw.: Bijeenkomst Uitvoerend
Comité van de Intern.
Journalisten Organisatie

Aan Expresso werd op 5 April 1949 een verslag van deze bijeen-
komst gezonden.

B III.

Idem aan Crijns.
" " Fontein.
bm

Executieve der Internationale Organisatie van Journalisten (I.O.J.)
vergadering in Boedapest.

Op 16, 17 en 18 November 1948 beleefde de uitvoerende Raad van de Intern. Organisatie van Journalisten, te Boedapest een vergadering.

Voorzitter de Brit V.A. Kenyon.

Het mistige weer belette een aantal gedelegeerden Boedapest tijdig te bereiken, daar de vliegverbindingen verbroken waren. De Denen hebben Boedapest in het geheel niet kunnen bereiken en de Amerikaan Mr. Martin, uit Parijs, arriveerde eerst woensdag 17 November.

Van de 23 leden van de I.O.J. - het aantal is met één verminderd door het uittreden van Australië - waren aanvankelijk 15 en later 16 gedelegeerden tegwoordig. Sommige delegaties waren met meer personen aanwezig, doch de voorzitter stelde bij de aanvang van de vergadering vast, dat de uitvoerende Raad samengesteld is uit van ieder land één afgevaardigde.

Op dinndagmiddag werd de vergadering geopend door de president van de Hongaarse Journalisten, H. Drnö Mihalyfi en werden de aanwezigen toegesproken namens de Hongaarse regering door H.I. van Baldiaar, onderstaatssecretaris.

Mr. Kenyon, die wel begreep, dat het moeilijk zou zijn in deze vergadering tot praktische resultaten te komen - de uitnodigingsbrief vermeldde als agenda-punt een klacht van de Amerikanen tegen de Tsjechos-Slowaken in verband met de uitwijzing van een aantal zeer bekende Tsjechische journalisten uit hun nationale organisatie na de nachtcoverse van Februari j.l. in Praag - begon de eerste middag onmiddellijk met de behandeling van de relatief korte agenda. Deze vermeldde, behalve het verslag van de Secr.-general, de Tsjech H. Jiri Kronek, een rapport van de voorzitter over de conferentie van Genève, een resolutie van Polen tegen oorlogsofchters, een resolutie van de Hongaren tot bescherming van progressive journalisten en als enig praktisch punt een voorstel van de voorzitter tot uitwisseling van journalisten.

Naar het verslag van de Secretaris-General, de Tsjech H. Jiri Kronek, die tekst zowel van de Poolse als van de Hongaarse resolutie bevatte, gaf de behandeling van dit verslag onmiddellijk aanleiding tot procedure-moeilijkheden en begonnen de gedelegeerden van de Oost-Europese landen, welbewust van hun meerderheid in deze vergadering, naar aanleiding van dit rapport politieke beschouwingen te houden.

Aan het eind van de ochtend van de tweede dag stelde daarom de Amerikaanse gedelegeerde voor een commissie in te stellen, die een algemeen aanvaardbare resolutie zou formuleren, en alle overige aangelegenheden te verwijzen naar het komende congres te Brussel.

Het oerste deel van het voorstel werd aanvaard en de voorzitter stelde daarop voor, deze commissie te doen daanstellen uit

de gedelegeerden van Amerika, Rusland, Engeland, Polen, Hongarije, Nederland en Palestina. Na enige discussies vielen de beide laatste voorgestelde leden af en heeft een commissie van 5 leden zich aan de formulering van een algemene resolutie gezet. Ondanks nachtelijke inspanningen vermocht de commissie niet daarin te slagen. Bij de aanvang van de vergadering van de laatste dag besloot men na korte discussie de commissie weer in de vergadering te zenden, en zijn de beide andere punten van de agenda afgewerkt. De middag van de laatste dag begon hoopvol. Het verslag van de Secretaris-Generaal werd aanvaard, de tekst van een algemene resolutie voorgesteld en met algemene stemmen aangenomen. In deze algemene resolutie werd de oplijst uitgedrukt over onvoldoende activiteit van vele aangesloten organisaties, werd opdracht gegeven aan het Secr. general actief contact te houden met alle progressive organisaties, die een strijd voeren tegen de oorlogsofnsing en voor de verdediging van de vrede, en sprak de Uitvoerende Raad als zijn oordeel uit, dat het niet betalen der contributie door sommige organisaties als abnormal en in strijd met de constitutie moet worden beschouwd. Bovendien werd een resolutie aangenomen, waarin de toon van het telegram, dat Mr. Hetman, vice-president van de Unie van Atheense journalisten, aan de Uitvoerende Raad had gesonden, ernstig werd betreurd en de inhoud er van als beledigend voor het Hongaarse volk werd afzwezen.

De Grieken hadden nl. in dit telegram nadrukkelijk gedownload van hun weigering naar Boedapest te komen en er de Hongaren van beschuldigd Griekse kinderen aan hun ouders ontroofd te hebben en in Hongarije tegen hun wil te hebben vastgezet.

De ochtend van de derde dag had een aantal aanwezige leden van de Uitvoerende Raad een kamp van Griekse kinderen bezocht en kunnen constateren, dat zij onder toezicht van het Rode Kruis goed verzorgd zijn en zelfs met enthousiasme liederen zongen waarbij de naam van Marcos het enige woord was van deze vreugdeuitingen, dat werd verstaan.

Door de hier geschetste gang van zaken scheen er ondanks de scherpe politieke tegenstellingen, die ter vergadering telkens weer tot uitspraak kwamen, een soet of wat optimistischer sfeer te gaan heersen. Wellicht was dit ook in niet geringe mate bevordeerd door de waarlijke feestelijke ontvangst, die de gedelegeerden zowel Dinsdag- als Woensdagavond was bereid, en waarbij zelfs Woensdagavonds de Amerikaanse gedelegeerde Mr. Martin en de vice-president de Rus Pavel Yudin, een voorstaande persoonlijkheid uit de Kominform, elkaar hadden toegeproken. Het had er dus alle schijn van, dat men enig begrip zou tonen voor elkaanders standpunt, doch dit duurde slechts kort. De diverse stemmingen in de aanvang van de laatste vergadering waren nauwelijks gehouden, of de Poolse gedelegeerde Kovalcik, diende een nieuwe losing van zijn resolutie in, waarvan de tekst veel agressiever luidde, waarin niet name de Amerikaanse, Engelse, Nederlandse en Belgische pers genoemd werden als person, waarin artikelen verschijnen, die tot de oorlogsofnsing en bovendien werden individuele Amerikaanse journalisten voor het schrijven van bepaalde artikelen gebanned.

een fulminante rede tegen de Amerikanen en sprak hij ook beschuldigingen uit tegen de aangesloten organisatie der Amerikaanse journalisten. Mr. Martin decideerde hierop mede niet langer aan deze discussies te willen deelnemen, daar zijn, nog wel de grootste aangesloten nationale organisatie, beledigt was en hij verliet hierop de vergadering.

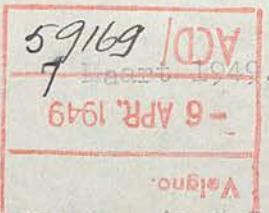
H. Burdock, de vertegenwoordiger van de Engelse Unie van journalisten, deelde hierop mede, dat hij het standpunt van zijn organisatie tegenover de ter discussie gestelde kwesties voldoende duidelijk had uiteengezet en hij protesteerde tegen het feit, dat de vergadering van de Uitvoerende Raad werd gebruikt als een platform voor politieke propaganda. Hij zou dan ook niet langer aan de discussies en de stemmingen deelnemen. De Zweedse gedelegeerde Ohberg vroeg zich af, wat de voorstanders van de Poolse resolutie eigenlijk bedoelden met de vergadering van de Uitvoerende Raad. Hij wees er op, dat het aannemen van deze resolutie consequent zou moeten leiden tot een uiteenspringen van de Intern. Org. van Journalisten. Op deze grond wenste ook hij niet langer aan de discussie deel te nemen. De Nederlandse gedelegeerde, Drs. A. Vrijffels, merkte op, dat men bijeengekomen was, zoals bij de opening van de vergadering algemeen was geconstateerd, om de internationale samenwerking van journalisten te bevorderen. In tegenstelling daartoe leidden de gevoerde discussies tot verscherping van de verhoudingen en moest hij bij de voorstanders van de Poolse resolutie een grote intolerantie constateren. Om deze reden sloot hij zich bij de Amerikaanse, Engelse en Zweedse gedelegeerden aan. Ook de Belgische gedelegeerde M. Denancé liet zich in gelijke zin uit. Ondanks deze verklaringen van vertegenwoordigers uit Westelijke landen gingen de vertegenwoordigers van Polen, Tsjecho-Slowakije, Joegoslavië, Roemenië, Bulgarije en Rusland voort met de wraking van Amerikaanse en andere journalisten, waarbij uitvoerige documentatie werden overgelegd. Alleen de gedelegeerden van Frankrijk en Palestina, de Heren Hermann en Carlebach, hoewel voorstanders van de Poolse resolutie, stelden nog pogingen in het werk om enige oppoldering in de discussies te brengen tussen Westelijke en Oostelijke vertegenwoordigers. Ondanks het feit, dat de minister-president de aanwezige gedelegeerden op 8 uur aan een diner genodigd had, ging men voort de vergadering te rekenen met politieke toespraken tot tegen die tijd.

De Poolse en ook de daarna ingediende Hongaarse resolutie werden resp. met 10 en 9 stemmen aangenomen, een resultaat, dat reeds enige uren tevoren alleen, die ter vergadering aanwezig waren, duidelijk was.

Met het houden van sympathieke toespraken over elkaanders verdiensten ter vergadering en met dankredevoeringen op de gathoren, eindigde deze aan praktische resultaten arme bijeenkomst van de Uitvoerende Raad, die verwijdering in plaats van samenwerking bracht.

59169
AAN: H.B.
VAN: B.I.st.
Kev.
dema
B III
14

60080

Executieve der Intern.Organisatie van Journalisten (I.O.J.)
vergaderde in Boedapest.

Op 16, 17 en 18 November 1948 belegde de Uitvoerende Raad van de Intern.Organisatie van Journalisten, te Boedapest een vergadering.

Voorzitter de Brit M.A.Kenyon.

Het mistige weer belette een aantal gedelegeerden Boedapest tijdig te bereiken, daar de vliegverbindingen verbroken waren. De Denen hebben Boedapest in het geheel niet kunnen bereiken en de Amerikaan Mr.Martin, uit Parijs, arriveerde eerst Woensdag 17 November.

Van de 23 leden van de I.O.J. - het aantal is met één verminderd door het uittreden van Australië - waren aanvankelijk 15 en later 16 gedelegeerden tegenwoordig. Sommige delegaties waren met meer personen aanwezig, doch de voorzitter stelde bij de aanvang van de vergadering vast, dat de Uitvoerende Raad samengesteld is uit van ieder land één afgevaardigde.

Op Dinsdagnmiddag werd de vergadering geopend door de president van de Hongaarse journalisten M.Irnö Nihalyfi en werden de aanwezigen toegesproken namens de Hongaarse regering door M.I.van Baldizsar, onder-staatssecretaris.

Mr.Kenyon, die wel begreep, dat het moeilijk zou zijn in deze vergadering tot praktische resultaten te komen - de uitnodigingsbrief vermeldde als agendapunt een klacht van de Amerikanen tegen de Tsjecho-Slowaken in verband met de uitwijzing van een aantal zeer bekende Tsjechische journalisten uit hun nationale organisatie na de machtsovername van Febr. J.l. in Praag - begon de eerste middag onmiddellijk met de behandeling van de betrekkelijk korte agenda. Deze vermelde, behalve het verslag van de Secr.-generaal, de Tsjech M.Jiri Hronek, een rapport van de voorzitter over de conferentie van Genève, een resolutie van Polen tegen oorlogsfans, een resolutie van de Hongaren tot bescherming van progressieve journalisten en als enig practisch punt een voorstel van de voorzitter tot uitwisseling van 4 journalisten.

Daar het verslag van de Secr.-Generaal, de Tsjech M.Jiri Hronek, de tekst zowel van de Poolse als van de Hongaarse resolutie bevatte, gaf de behandeling van dit verslag onmiddellijk aanleiding tot procedure-moeilijkheden en begonnen de gedelegeerden van de Oost-Europese landen, welbewust van hun meerderheid in deze vergadering, naar aanleiding van dit rapport politieke beschouwingen te houden.

Aan het eind van de ochtend van de tweede dag stelde daarom de Amerikaanse gedelegeerde voor een commissie in te stellen, die een algemeen aanvaardbare resolutie zou formuleren, en alle overige aangelegenheden te verwijzen naar het komende congres te Brussel.

Het eerste deel van het voorstel werd aanvaard en de voorzitter stelde daarop voor, deze commissie te doen samenstellen uit de gedelegeerden van Amerika, Rusland, Engeland, Polen, Hongarije, Nederland en Palestina. Na enige discussies vielen de beide laatste voorgestelde leden af en heeft een commissie van 5 leden zich aan de formulering van een algemene resolutie gezet. Ondanks nachtelijke inspanningen vermocht de commissie

daarin niet te slagen. Bij de aanvang van de vergadering van de laatste dag besloot men na korte discussie de commissie weer in de vergadering te zenden, en zijn de beide andere punten van de agenda afgewerkt. De middag van de laatste dag begon hoopvol. Het verslag van de Secr.-Generaal werd aanvaard, de tekst van een algemene resolutie voorgesteld en met algemene stemmen aangenomen. In deze algemene resolutie werd de spijt uitgedrukt over onvoldoende activiteit van vele aangesloten organisaties, werd opdracht gegeven aan het Secr. generaal actief contact te houden met alle progressieve organisaties, die een strijd voeren tegen de oorlogsofchitsing en voor de verdediging van de vrede, en sprak de Uitvoerende Raad als zijn oordeel uit, dat het niet betalen der contributie door sommige organisaties als abnormaal en in strijd met de constitutie moet worden beschouwd. Bovendien werd een resolutie aanvaard, waarin de toon van het telegram, dat Mr. Metaxas, vice-president van de Unie van Athense Journalisten, aan de Uitvoerende Raad had gezonden, ernstig werd betreurd en de inhoud er van als beledigend voor het Hongaarse volk werd afgewezen.

De Grieken hadden n.l. in dit telegram mededeling gedaan van hun weigering naar Boedapest te komen en er de Hongaren van beschuldigd Griekse kinderen aan hun ouders ontroofd te hebben en in Hongarije tegen hun wil te hebben vastgezet.

De ochtend van de derde dag had een aantal aanwezige leden van de Uitvoerende Raad een kamp van Griekse kinderen bezocht en kunnen constateren, dat zij onder toezicht van het Rode Kruis goed verzorgd zijn en zelfs met enthousiasme liederen zongen waarbij de naam van Marcos het enige woord was van deze vreugdeuitingen, dat werd verstaan.

Door de hier geschetste gang van zaken scheen er ondanks de scherpe politieke tegenstellingen, die ter vergadering telkens weer tot uitdrukking kwamen, een iet of wat optimistischer sfeer te gaan heersen. Wellicht was dit ook in niet geringe mate bevorderd door de waarlijk feestelijke ontvangst, die de gedelegeerden zowel Dinsdag- als Woensdagavond was bereid, en waarbij zelfs Woensdagavonds de Amerikaanse gedelegeerde Mr. Martin en de vice-president de Rus Pavel Sudin, een voor-aanstaande persoonlijkheid uit de Kominform, elkaar hadden toegedronken. Het had er dus alle schijn van dat men enig begrip zou tonen voor elkanders standpunt, doch dit duurde slechts kort. De diverse stemmingen in de aanvang van de laatste vergadering waren nauwelijks gehouden, of de Poolse gedelegeerde Kovalczyk, diende een nieuwe lezing van zijn resolutie in, waarvan de tekst veel agressiever luidde, waarin met name de Amerikaanse, Engelse, Nederlandse en Belgische pers genoemd werden als personen, waarin artikelen verschijnen, die tot de oorlogsofchitsen en bovendien werden individuele Amerikaanse journalisten voor het schrijven van bepaalde artikelen gebrandmerkt. Direct daarop hield de vice-president de Rus Pavel Sudin een fulminante rede tegen de Amerikanen en sprak hij ook beschuldigingen uit tegen de aangesloten organisatie der Amerikaanse journalisten. Mr. Martin deelde hierop mede niet langer aan deze discussies te willen deelnemen, daar zijn, nog wel de grootste aangesloten nationale organisatie, beledigd was en hij verliet hierop de vergadering.

M. Bundoock, de vertegenwoordiger van de Engelse Unie van journalisten, deelde hierop mede, dat hij het standpunt van zijn organisatie tegenover de ter discussie gestelde kwesties

voldoende duidelijk had uiteengezet en hij protesteerde tegen het feit, dat de vergadering van de Uitvoerende Raad werd gebruikt als een platform voor politieke propaganda. Hij zou dan ook niet langer aan de discussies en de stemmingen deelnemen. De Zweedse gedelegeerde Oberg vroeg zich af, wat de voorstanders van de Poolse resolutie eigenlijk beoogden met de vergadering van de Uitvoerende Raad. Hij wees er op, dat het aannemen van deze resolutie consequent zou moeten leiden tot een uiteenspringen van de Intern.Org.van Journalisten. Op deze grond wenste ook hij niet langer aan de discussie deel te nemen. De Nederlandse gedelegeerde, Drs.A.Wijffels, merkte op, dat men bijeengekomen was, zoals bij de opening van de vergadering algemeen was geconstateerd, om de internationale samenwerking van journalisten te bevorderen. In tegenstelling daarmee leidden de gevoerde discussies tot verscherping van de verhoudingen, en moest hij bij de voorstanders van de Poolse resolutie een grote intolerantie constateren. Om deze reden sloot hij zich bij de Amerikaanse, Engelse en Zweedse gedelegeerden aan. Ook de Belgische gedelegeerde H.Bemans liet zich in gelijke zin uit. Ondanks deze verklaringen van vertegenwoordigers uit Westelijke landen gingen de vertegenwoordigers van Polen, Tsjecho-Slowakije, Joego-Slavië, Roemeenïe, Bulgarije en Rusland voort met de wraking van Amerikaanse en andere journalisten, waarbij uitvoerige documentaties werden overgelegd. Alleen de gedelegeerden van Frankrijk en Palestina, de Heren Hermann en Carlebach, hoewel voorstanders van de Poolse resolutie, stelden nog pogingen in het werk om enige opheldering in de discussies te brengen tussen Westelijke en Oostelijke vertegenwoordigers. Ondanks het feit, dat de minister-president de aanwezige gedelegeerden om 8 uur aan een diner genodigd had, ging men voort de vergadering te rekken met politieke toespraken tot tegen die tijd.

De Poolse en ook de daarna ingediende Hongaarse resolutie werden resp. met 10 en 9 stemmen aangenomen, een resultaat, dat reeds enige uren tevoren allen, die ter vergadering aanwezig waren, duidelijk was.

Met het houden van sympathieke toespraken over elkaanders verdiensten ter vergadering en met dankredevoeringen op de gastheren, eindigde deze aan praktische resultaten arme bijeenkomst met van de Uitvoerende Raad, die verwijdering in plaats van samenwerking bracht.

Op Zaterdag 18 December 1948 kwam de Buitenlandse Commissie der Federatie van Journalisten in Den Haag bijeen, ter besprekking van de resultaten van de te Boedapest gehouden bijeenkomst van de Executieve van de Intern.Organisatie van Journalisten. Uitvoerig werd de vraag besproken, welke houding op het congres der I.O.J.K. in 1949 te Brussel wordt gehouden, dient te worden aangenomen. Nadat de Commissie zich hiervan op grond van nog te verkrijgen inlichtingen nader beraden zal hebben, zal zij advies uitbrengen aan het Federatiebestuur.

negatief T
geborgt 10/101

- Hierbij gaan een drietal krantenknipsels:
- 1) Een artikel, geschreven door Wolf, parlementair redacteur van het dagblad "De Waarheid" en opgenomen in dit dagblad d.d. 31 December 1948.
 - 2) Een artikel, geschreven door Drs.A.Wijffels, Hoofdredacteur van het dagblad "Het Binnenhof" en opgenomen in dit dagblad

Gebroeg in 10
1084

- 4 -

d.d. 6 Januari 1949 en

- 13) Een artikel van de redactie van "De Waarheid", opgenomen in "De Waarheid" d.d. 8 Januari 1949.

*Deze kranten hebben overigens geen bek. op de I.O.J.
W. heeft gekozen voor plekken te dienen in Y. II, niet danop
genoeg voorwaarden gevonden.*

Zeer vertrouwelijk werd vernomen, dat de enige Nederlandse gedelegeerde die de te Boedapest gehouden bijeenkomst van de Uitvoerende Raad der I.O.J. bijwoonde, Drs. A.H.M. Wijffels, Hoofdredacteur (op proef) van het dagblad "Het Binnenhof", hoogstwaarschijnlijk uit laatstvermelde functie zal worden ontslagen. Dezer dagen zal daarover in een vergadering, te beleggen door de Directie en commissarissen van laatstvermeld dagblad, worden beslist. Dit eventueel ontslag is louter een beleidkwestie.

1

U 14258d - C 56 - KP2

1 bijlage

Volgno.

15 FEB. 1949

9 Februari 1949

ACD/ 55421

B?

X

Onderwerp: Internationale Organisatie
van Journalisten.

Naar aanleiding van Uw schrijven van
18 December 1948 over een bijeenkomst van
het "Uitvoerend Comité van de Internationale
Organisatie van Journalisten" doe ik U
hierbij toekomen een photocopie van een ver-
slag dezer conferentie, opgesteld door
C.J.Bundock, General Secretary van de British
National Union of Journalists. Deze was als
Engels gedelegeerde te Boedapest aanwezig.

Zoals uit het verslag blijkt heeft de
Nederlandse gedelegeerde met de Engelsen
en Amerikanen één lijn getrokken. Wie deze
gedelegeerde was ben ik niet te weten kun-
nen komen. Waarschijnlijk zal de Federatie
van Nederlandse Journalisten, N.Z. Kolk 28,
Amsterdam (C) U dit wel kunnen mededelen.

13

A.

Aan het Ministerie
van Algemene Zaken,
Javastraat 68,
's- Gravenhage.

Journalist December, 1948 177

THE INTERNATIONAL EXECUTIVE MEETS

by C.J.Bundock.

I have just returned from a meeting of the Executive Committee of the International Organisation of Journalists in Budapest, and it is a sad tale I have to tell.

It seems impossible in these postwar days to work in an international organisation unless you are prepared to regard it as a battleground for conflicting political systems.

Our view has always been that, as in our own Union we do not allow party politics to intrude into our professional affairs, so in the IOJ we should assist each other in the professional matters that interest us as journalists, not as political partisans.

The Eastern View.

That is not the view of the Eastern group, and we have come back feeling that we cannot continue to participate in an organisation which is made the platform for fierce attacks by the Eastern countries on the Western.

The countries represented at the meeting were Austria, Belgium, Bulgaria, Czechoslovakia, France, Hungary, Netherlands, Palestine, Poland, Rumania, Spanish exiles, Sweden, United Kingdom, USA, USSR and Yugoslavia.

I should mention that I understand the French union has split into three sections - one remaining with the CGT, one attaching itself to Force Ouvrière, and one being independent.

It was a Communist of the CGT faction who came to Budapest. He cannot be regarded as representing the journalists of France, though no doubt he represents some.

Remitted to Congress.

The Danes and, I think the Norwegians were prevented from coming by fog which grounded the planes in which they would have travelled.

Mr. Martin, the President of the American Newspaper Guild, arrived a day late for the same reason.

Mr. Kenyon presided with his usual success in that capacity, being firm in his ruling when that was necessary but always genial.

As the full Congress is to be held within six or seven months at Brussels all parties agreed that the question of the secretaryship and the headquarters should be left for decision then.

For nearly three days we discussed the secretary's report, for this presented the opportunity for the political barrage.

Secretary's Report.

The Hungarian representative moved that the secretary's report be noted, and that

"The Executive Committee declare that the IOJ in its capacity as an international organisation has not been a fighting and progressive international organisation of journalists.

"In the complicated international situation when a hard fight is going

on between the democratic camp and the anti-democratic, between the partisans of peace and warmongers, the IOJ stands aside, which is contrary to the interests of nations and to the interests of the progressive journalists of the world.

"This has happened because after two Congresses many organisations have not given the necessary assistance to the General Secretariat in its activity and have not taken any initiative to fulfil their tasks laid down by the statutes and decisions of the Congress."

By means of such resolutions the Eastern countries seek to gain the authority of the IOJ for their claim to be the democratic and peace-loving nations opposing the undemocratic forces and warmongers.

The Hungarian was followed by a spate of speeches on the warmonger theme.

Striving to Agree.

I proposed that we accept the secretary's report as a factual statement and consider the more contentious matters on a Polish motion on the same lines.

That was not agreed, and a subcommittee consisting of the Russian, Hungarian, Polish, and American representatives and myself was appointed to try to produce an agreed draft.

We sat from about 10 p.m. on the second day to 1.30 in the morning when we broke up unable to agree.

We reported this when the committee reassembled in the morning, and were asked to go out again. We made another attempt.

Mr. Martin and I said we were prepared to support a resolution declaring that it should be the aim of all journalists to promote peace and to work to remove the cause of misunderstanding among peoples, which we regarded as being above the political conflict, but we were not prepared to subscribe to the propaganda about warmongers and anti-democratic forces.

Ultimately we did reach a resolution on which I cannot say Mr. Martin and I were particularly keen, but which was shorn of the objectionable phrases and on which we were prepared to compromise.

During the sitting of the subcommittee two items of more legitimate business were taken. The president (Mr. Kenyon) reported on the Geneva conference of the United Nations on the Freedom of the Press and of Information.

He also suggested a scheme for reciprocal hospitality for holidays among journalists. This was approved and referred to the Secretariat for communication to the unions willing to participate in the scheme.

The Polish Resolution.

When the sub-committee returned to the full committee the agreed resolution was put and carried unanimously.

Then the Polish representative moved his resolution-a long one, containing such passages as the following:

"The world has been living during the last few years in an atmosphere of steadily increasing anxiety and tension caused by "war of nerves" or "cold war" which is led with a growing and irresponsible ruthlessness by the capitalist groups of the Western countries.

"In this war propaganda a paramount role is played by powerful news agencies and Press organs wielded by capitalist Press monopolies. By means of false information and calumnies and open instigation to "atomic war" and "preventive war" they foment war psychosis.

"The black war propaganda is going on with increasing strength in the Press of the majority of Western countries."

And much more to the same effect.

I urged the Polish representative to withdraw this resolution. We had just reached an agreed resolution after much effort in the sub-com-

mittee and this raised the conflict all over again. He would not withdraw, and the weary succession of "warmonger" speeches began once more.

Americans Attacked.

After a long attack by the Russian Vice-president of the IOJ on the American Newspaper-Guild, Mr. Martin Press and members of the American Newspaper Guild, Mr. Martin remarked:

"We have listened to a shocking thing; an attack on one of our great unions in the IOJ and I do not propose further to be a party to such proceedings."

He walked out of the Committee. I said:

"I have made the position of my Union perfectly clear, I am not authorised to consent to the use of this International Organisation of Journalists as a platform for partisan political propaganda.

"We came here to deal with the proper business of an Executive Committee. That is, the administrative business of the IOJ.

"We have spent three days in political partisanship with which my Union has nothing to do. Therefore, in justice to my organisation, I cannot take any further part in the proceedings."

Future Attitude.

The Swedish representative asked what they really wanted to do? It had become quite clear that if the Polish resolution was passed by a majority it could not mean anything else than a splitting up of the IOJ.

The Netherlands representative said he had never wanted to assist at a political conference. He had no further interest in the discussion.

The Belgian representative regretted the discussion had reached that point. He had to declare he could not take part in the voting.

The Polish resolution received ten votes. There were five abstentions. This meeting has created a situation in which the Western organisations are forced to consider their future attitude.

I must close with a word of appreciation of the hospitality of the Hungarian journalists. The arrangements made for the visiting journalists were excellent and generous.

Een vertwijfelde heer Wijffels klimt in zijn pen

Het katholieke „Binnenhof” verontwaardigd

DE heer A. Wijffels, Hoofdredacteur van het Katholieke dagblad „Het Binnenhof”, verleende zijn medewerking aan de oudejaarskrant van De Waarheid. Hij vertelde ons nl. enige interessante dingen over de verzorging van de Griekse kinderen in Hongarije. Toen deze opmerkingen zo maar pardoes in ons blad verschenen is de heer Wijffels in z'n pen geklommen om een open brief aan De Waarheid te schrijven. De briefschrijver zal kunnen begrijpen, dat het ons niet mogelijk is hem al te royaal met ruimte te bedelen. Wij willen echter de kernpunten, voor zover men daar tenminste van kan spreken, in kort bestek doorwoorden.

1) „Ik heb uiteraard bij mijn gesprek... niet willen veronderstellen, dat de Waarheidsredactie, waarvan hij (de betreffende redacteur) deel uitmaakte en die blijkens voormelde publicatie mijn mededelingen voor waarachtig genoeg houdt om ze haar lezers voor te zetten, zelf zo onwaarachtig zou zijn haar ware bedoelingen met dit onderhoud voor mij verborgen te houden.” Heeft de hoofdredacteur van Het Bin-

nenhof wel eens iets over het werk van journalisten gehoord? Is het hem bekend, dat journalisten soms de gewoonte hebben iets in hun krant te schrijven? Wellicht zijn deze veronderstellingen niet al te gewaagd. Misschien kan de heer Wijffels ze zelfs bevestigend beantwoorden (wij veronderstellen natuurlijk alleen maar). Maar als dat zo is dan blijft het toch jammer, dat de heer Wijffels daaraan niet gedacht heeft toen hij onze redacteur ontving en hem over een en ander inlichtte. Dat komt voor rekening van hem zelf! Overigens, in Haagse kringen, waar de heer Wijffels toch geen onbekende is, verzuimt men nooit of te nimmer, wanneer men dit nodig acht, nadrukkelijk te verklaren: niet voor publicatie! Dat de heer Wijffels niet aan de mogelijkheid van publicatie gedacht heeft, toen hij onze redacteur inlichtte, pleit niet voor hem. Maar, wie zou het geloven? Laten we vooral ernstig blijven.

2) En nu het belangrijkste. Wij moeten vaststellen, dat wij de heer Wijffels erkentelijk zijn voor z'n brief, die onze publicatie van 27 December jl. ten overvloede volkomen bevestigt en nog nader met gegevens aanzult. Deze onderlijning van ons betoog ontslaat ons van de plicht uitvoerig op deze kwestie terug te komen. Uit het schrijven blijkt nl., dat de feiten door ons weergegeven en de daaruit getrokken conclusies geheel juist zijn. Zonder één enkele uitzondering. De heer Wijffels vertelt nogmaals: „De honderd en tachtig Griekse kinderen dan, waarvan wij het tehuis bezochten hebben — van de overige 14.820, die elders in de vreemde zijn ondergebracht, heb ik geen ervaring — waren behoorlijk gekleed en zagen er helder en welgevoed uit. De Rode Kruiszusters, aan wie hun verzorging mede was opge-

dragen, waren meisjes, die in het verpleegsters vak waren opgeleid”.

Naast de mondelijke en schriftelijke mededeling van de heer Wijffels, dat voor hem niet te controleren was of er ook kinderen zonder toestemming der ouders in Hongarije verblijven, zegt hij nu:

„Eveneens waren er zeker ook enkelen, die er tegen de wil van hun ouders heen-gebracht zijn.”

Dat is dus nieuw! En dan volgt heel gewichtig de bewijsvoering: „daarom is er

Ter attentie van de heer Wijffels:
DE KU-KLUX-KLAN VOEDT OP.

al dit politiek misbaar rondom deze kinderen.” Conclusie: dus geen enkel spijt! De vertwijfelde heer Wijffels ten spijt.

De heer Wijffels maakt zich aan het slot van zijn brief waarlijk boos en vertelt ons in verband met het feit, dat de Griekse kinderen in Hongarije strijdliederen zingen:

„Ware democratische gezindheid doet ons het kind eerbiedigen en weerhoudt ons het voortijdig deelgenoot te maken aan onze politieke partijschappen. Dat wij ware democrazen zijn, tonen wij niet in de laatste plaats, doordat wij kinderen gelijkwaardig als ons ouderen be-

handelen en hen niet tot speelbal van onze politieke hartstochten maken. Volksdemocraten schijnen dit echter nog steeds niet te begrijpen.”

En met deze interessante ontboezeming over de volksdemocratie besluit de brief. Wij verwijzen onze Haagse paedagoog echter naar zijn Amerikaanse vrienden. U ziet het plaatje: opvoeding in Amerika. De beruchte barbaarse terreurbende, de Ku Klux Klan, die zich speciaal bezig houdt met het lynchen van negers, is daar blijkbaar opvoedings-instituut.

An 091356
A.C.D.
Werkg. Vern

22/1/59

In „Time” van 20 December vonden wij de mededeling, dat een van de Ku Klux Klan-mannen van mening is, dat men niet te vroeg met de opvoeding kan beginnen. Hij maakte zijn kleine dochtertje lid van de terreur-organisaties. Het plaatje toont de inwijding van het jongste lid. Over opvoeding gesproken. Maar ook een excursie naar het Zuiden, naar de politieke vrienden van de heer Wijffels is interessant. In het „Taalboekje” uitgave drukkerij R.K. Jongsweeshuis te Tilburg, en bestemd voor het Katholieke Lager Onderwijs vonden we een invuloeefening. De kinderen moeten de vervoegingen van het werkwoord *vermoorden* invullen. Na het invullen krijgt men het volgende resultaat:

„De communisten **VERMOORDDEN** tijdens de opstand duizenden priesters. In alle steden werd er **VERMOORD**. De rode leiders hadden het consigne gegeven: „Je **VERMOORDT** op de eerste plaats de zwartrokken, die het meeste voor de armen doen...”

En zo gaat het aardige lesje nog een poos verder. Indien wij de heer Wijffels een plezier kunnen doen, willen wij hem de rest van de tekst gaarne opsturen. Tot zover deze — in feite overbodige — kanttekeningen bij de brief van de Hoofdredacteur van *Het Binnenhof*. Als mr. Wijffels met zijn brief de bedoeling heeft gehad er op te wijzen, dat hij in ieder geval niet vooruitstrevend is, dan kunnen wij hem gerust stellen. Wij hebben dat nimmer gedacht. Overigens zullen we hiervan opnieuw notenemen.

Open brief aan „De Waarheid”

Naar aanleiding van een onjuist en onvolledig verslag, dat het communistische dagblad „De Waarheid” op 31 December jl. heeft gepubliceerd van een onderhoud van zijn parlementaire redacteur met de hoofdredacteur van ons blad, heeft onze hoofdredacteur, drs. A. Wijffels, een open brief gericht tot „De Waarheid”. Deze luidt aldus:

De Weledelgeboren Heer
P. Schoonenberg,
Hoofdredacteur van „De Waarheid”,
N.Z. Voorburgwal 230, Amsterdam.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Op Maandag 27 December 1948 bracht Uw parlementaire redacteur, de heer Wolf, mij op mijn redactiebureau een bezoek, nadat hij mij zonder opgave van redenen te spreken had gevraagd. Op zijn verzoek heb ik hem toen in een collegiaal onderhoud verteld van mijn ervaringen, opgedaan bij een bezoek, dat de journalisten, die de vergadering van het executieve comité van de Internationale Organisatie van Journalisten te Boedapest bijwoonden, hebben gebracht aan een tehuis van Griekse kinderen in de omgeving van Hongarije's hoofdstad.

Nu publiceert U in het Oudejaarsnummer van „De Waarheid”, zonder mijn voor-kennis, een onjuist en onvolledig verslag van ons onderhoud, kennelijk van de hand van de heer Wolf. Ik heb uiteraard bij mijn gesprek met de heer Wolf niet willen veronderstellen, dat de Waarheidredactie, waarvan hij deel uitmaakt en die blijkens voormelde publicatie mijn mededelingen voor waarachtig genoeg houdt om ze haar lezers voor te zetten, zelf zo onwaarachtig zou zijn haar ware bedoelingen met dit onderhoud, voor mij verborgen te houden.

Daarom volge hier nu, met mijn voor-kennis, de waarheid omtrent de Griekse kinderen, wie het ongeluk treft, dat hun lot schijnbaar bepaald moet worden door het nut, dat ze hebben voor zekere politieke propaganda. De honderd en tachtig Griekse kinderen dan, waarvan wij het tehuis bezocht hebben — van de overige 14.820, die elders in den vreemde zijn onderrichtsgebracht, heb ik geen ervaring — waren behoorlijk gekleed en zagen er helder en welgevoed uit. De Rode Kruis-zusters, aan wie hun verzorging mede was opgedragen, waren meisjes, die in het verpleegstersvak waren opgeleid. De huisvesting van de kinderen, in een oud schoolgebouw in een volgebouwde buitenwijk van de stad, was niet schitterend, doch voor vluchtelingen redelijk. Er was Grieks onderwijszend en ander personeel aanwezig, waaronder ook ouders, die met hun kinderen meegekomen waren. De kinderen maakten geen schuwé of angstige indruk; de ouders onder hen waren integendeel nogal luidruchtig; de kleinsten, van twee en drie jaar, aan wie ik wat chocolade uitdeelde, gedroegen zich normaal kinderlijk.

Toch was de waarde van dit bezoek zeer betrekkelijk. Antwoord op de vraag: Zijn deze kinderen tegen de wil van hun ouders „geroofd”? konden wij er niet door verkrijgen. Er waren zeker enkele kinderen bij, n.l. die waarvan de ouders meegekomen waren, die met instemming van hun ouders in Hongarije waren. Eveneens waren er zeker ook enkele, die er tegen de wil van hun ouders heengebracht zijn; daarom immers is er al dit politiek misbaar rondom deze kinderen.

*“Het Binnenhof”
dd. 6-1-1949.*

Afkeurenswaardig, want totalitair, is het nu deze kinderen allemaal en zonder uitzondering door middel van het leren van strijdliederen en andere volksdemocratische propaganda op te voeden. Daardoor worden zeker sommigen van hen tegen hun ouders, die tegenstanders van Markos zijn, opgezet. Als men, zoals de redactie van „De Waarheid” nu blijkbaar doet, het voorzulke opvoeders opneemt, doet men beter niet al te zeer over zijn democratische gezindheid op te geven en anderen voor „fascisten” te schelden. De heer Wolf heeft dit dan ook in zijn onderhoud met mij wijze lijk niet gedaan.

Het antwoord op de vraag, hoeveel van de 15.000 Griekse kinderen er nu tegen de wil hunner ouders naar den vreemde zijn gevoerd, ontrok zich echter aan onze waarneming en de uitnodiging, om ons door een gesprek met de kinderen zelf daaromtrent enig inzicht te verschaffen, was te onnozel om voor ernstig te worden gehouden.

Mijn mening is, dat deze kinderen aan hun ouders in Griekenland teruggegeven moeten worden, als deze dit verlangen, ook al kunnen de kinderen, voor wat hun materiële verzorging betreft, beter in een Hongaars tehuis, zoals wij zagen, zitten, dan in verwoeste Griekse dorpen.

Dat deze kinderen zouden meevoelen met de strijd van hun vaders en moeders is een bewering, die de wal van mijn tanden nimmer gepasseerd is. Ware democratische gezindheid doet ons het kind eerbiedigen en weerhoudt ons het voortijdig deelgenoot te maken aan onze politieke partijschappen. Dat wij ware democraten zijn, tonen wij niet in de laatste plaats, doordat wij kinderen gelijkwaardig aan ons ouderen behandelen en hen niet tot een speelbal van onze politieke hartstochten maken.

Volksdemocraten schijnen dit echter nog steeds niet te begrijpen.

A. WIJFFELS.

An 08/1356
A.C.D.
Werkgr. Vern

22/9/59/10

~~12/11/56~~

BUSG. Nr.:	H
ORT.:	Waarsch.
BATUM:	31-12-48
PAR.:	

Mr. Wijffels (hoofdredacteur katholieke „Binnenhof”)

GRIEKSE KINDEREN HEBBEN HET GOED IN HONGARIJE

„Ze kunnen daar beter blijven”

(Van onze speciale verslaggever.)

De Griekse fascisten-regering Tsaldaris zwaait het propaganda-zwaard — op dezelfde manier als destijds Hitler: eigen gruwelen maskeren met insinuaties over gruwelen, die door de vrijheidslieve mensen zouden worden bedreven. En één van de denkbeeldige gruwelen, die de Griekse regering signaleert, is het roven van kinderen door de Griekse democraten en de gruwelijke behandeling, die Griekse kinderen in de verschillende Oost-Europese landen zouden ondergaan. Alles van A tot Z gelogen!

Fascistische journalisten in Griekenland hebben o.a. de Hongaarse regering beschuldigd van het kidnappen van kinderen, die tegen de wil van hun ouders zouden zijn weggevoerd en nu slecht behandeld zouden worden. Op uitnodiging van de Hongaarse regering bracht het Uitvoerende Comité van de Internationale Organisatie van Journalisten een bezoek aan de verblijfplaats van Griekse kinderen, die naar Hongarije zijn geëvacueerd. Eén van deze journalisten was mr. Wijffels, hoofdredacteur van het Katholieke Dagblad Het Binnenhof in Den Haag...

Wij spraken met mr. Wijffels

Enkele dagen geleden hadden wij een gesprek met mr. Wijffels, die bereid bleek over zijn bevindingen te vertellen.

En dat gesprek is een interessant gesprek geworden. Mr. Wijffels — hij is anti-Communist en zeker geen speciaal vriend van de Hongaarse regering — zei ons nadrukkelijk:

De Griekse kinderen worden in Hongarije goed verzorgd! De kinderen staan direct onder toezicht van het rode kruis en worden verzorgd door rode kruis-verpleegsters. Met de kinderen zijn ook een aantal Griekse moeders meegekomen.

Deze mededelingen van de katholieke journalist mr. Wijffels staan dus lijnrecht tegenover de beweringen van de Griekse regering.

Mr. Wijffels vertelde ons nog, dat de kinderen les krijgen in de Griekse taal en ook Griekse liederen met elkaar zingen. „Het enige bezwaar dat ik daar tegen zou kunnen hebben”, aldus mr. Wijffels, „is, dat men de kinderen strijdliederen leert”.

Maar hetgeen mr. Wijffels constateerde is een bewijs dat de kinderen niet vervreemd worden van hun vaderland, zoals de fascistische propaganda zeer graag vertelt.

De hoofdredacteur van Het Binnenhof, zeide, niet te kunnen controleren of er in het tehuis ook enkele kinderen zijn, die zonder toestemming van hun ouders naar Hongarije geëvacueerd zijn.

„Dat is voor de Hongaarse regering ook niet te onderzoeken”, meende mr. Wijffels en hij gaf als zijn mening te kennen, dat indien Griekse ouders te kennen geven hun kinderen terug te willen heb-

ben, deze kinderen ook naar Griekenland teruggestuurd moeten worden.

Op het ogenblik kunnen de kinderen echter beter in Hongarije zitten dan in afgebrande Griekse dorpen, zo meende hij.

De kinderen voelen mee met de strijd van hun vaders en moeders. Dat blijkt wel uit de houding van de kinderen. Toen mr. Wijffels en zijn collega's het

kindertehuis bezochten klonken de kreten: „Markos, Markos”.

Het Uitvoerende Comité van de Internationale Organisatie van Journalisten heeft thans zelf kunnen constateren, dat de Griekse kinderen goed verzorgd zijn. Het is duidelijk, wat de berichten van Tsaldaris waard zijn. Ook mr. Wijffels weet dit nu. Hij mocht het zelf ondervinden!

12/11/56
 A.C.D.
 Werkr. Vern
22/9/57
fo

*artikel van Wolf
 parlementair redacteur
 „de Waarheid”*

to
18 December 8.

51702

EX-087014

BX
IIIe/IIIf 3

GEHEIM

n.a.v. art. in Komintern-krant van 1-12-48

Internationale organisatie
van Journalisten

Volgens bij mijn dienst berustende gegevens heeft op 16 en 18 November l.l. in Boedapest een bijeenkomst plaats gevonden van het Uitvoerend Comité van de Internationale Organisatie van Journalisten.

Een Nederlandse delegatie zou aldaar tegenwoordig geweest zijn.

Ik heb de eer U te verzoeken mij -indien mogelijk- een kort verslag van deze bijeenkomst en een opgave van de Nederlandse deelnemers te willen doen toekomen.

Aan de Heer
Regerings Commissaris in Alg. Dienst
Plein 1813 No. 4,
's-GRAVENHAGE.

a 1842!
Het Hoofd van de
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

namens deze:

J.G. Crabbendam.

DGSR. No.: 1356
 CRT.: Rode Kruis.
 DATUM: 18-12-48
 PAR.:

"ONTVOERD," naar de veiligheid

Ik heb een tehuis bezocht voor gevlochte Griekse kinderen in Boedapest — enige der kinderen, die volgens de beschuldigingen der Griekse monarchistische regering door de nieuwe democratie werden « ontvoerd ».

Het ging als volgt. Toen de Internationale Organisatie van Journalisten onlangs in Boedapest bijeenkwam, weigerde de Griekse Bond van Journalisten om een afvaardiging te zenden, omdat, volgens een telegram van dhr. Metaxas, hun ondervoorzitter, zij niet naar een land wilden gaan « dat met geweld Griekse kinderen hield, die op de meest gewelddadige wijze van hun ouders waren weggerukt, en dat aldus Massenmoord (het uitmoorden van een ras zoals de Nazismassamoord op de „oden“) had begaan, een misdaad die internationaal werd veroordeeld ».

Pavel Yudin, een Russische afgevaardigde en hoofdredacteur van 't orgaan der « Kom-inform », stelde voor dat de

konferentie het tehuis voor Griekse kinderen in de buitenwijken van Boedapest zou bezoeken, en daarna een passend antwoord zou sturen.

Zo vertrok een gezelschap van afgevaardigden vroeg in de morgen, met o. a. dhr. A. Kenyon, voorzitter der konferentie en een Brits afgevaardigde.

Deze kinderen werden door het Joegoslavische Rode Kruis naar de Hongaarse grens gebracht en daar toevertrouwd aan het Hongaarse Rode Kruis, dat sedert April 1. voor hen zorgt.

Op deze manier leven 3.800 hunner nu in Albanië, 3.000 in Roemenië en meer dan 2.000 in elk der andere Volksdemocratieën.

Wij vonden 260 kinderen, van één tot 15 jaar oud, in een groot vierkant gebouw met een speeltuin en bomen er omheen.

Voor zover mogelijk blijven de kinderen uit één dorp tezamen en onder de moederlijke zorgen van een Griekse vrouw die hen vergezelde, naast de

verpleegsters van het Hongaarse Rode Kruis.

Ik sprak met een der Hongaarse helpsters, die in de kelders van ditzelfde gebouw gevangen had gezeten onder het Horthy-regiem. Nu verpleegt zij de kinderen van Griekse demokraten om hun gezondheid terug te winnen.

Zij merkte op dat de andere Griekse kinderen in Hongarije er beter aan toe waren dan deze, daar zij naar de kastelen van de vroegere grondbezitters op de buiten waren gesonden, waar de melk verser is en de speeltuinen groter.

De klaslokalen zien er uit als alle andere klaslokalen in de wereld, met gekleurde tekeningen op de witgekalkte muren, en rekentafels.

Maar de onderwerpen, die de kinderen hebben uitgekozen voor hun illustraties, tonen ons waar zij vandaan komen : het waren partisanen en bergen, rode vlammen en brandende huizen, evenals gekleurde ballonnen en schone plaatjes.

De kinderen worden onderwezen door Griekse onderwijzers met Griekse schoolboeken, zij leren Griekse versjes, en krijgen één les in de Hongaarse taal per week.

Vele Hongaarse gezinnen hebben tehuizen aangeboden aan deze kinderen, maar het Hongaarse Rode Kruis bleef volhouden dat zij moesten blijven voortbestaan als een Griekse gemeenschap, en grootgebracht moesten worden in hun eigen traditie en taal.

Plaatselijke organisaties en fabrieken nodigden tijdens de afgelopen zomer groepen kinderen uit om naar hun vacantiekampen te komen in de bergen of aan het Balaton meer, om hen te doen gevoelen hoezeer zij in Hongarije welkomen zijn.

Sommige dezer kinderen hebben nooit vrede gekend ; zij werden geboren in een land dat tegen de ene of andere vijand heeft gestreden sedert de eerste Duitse laarzen in 1941 de grens overschreden.

Nu wachten zij in veiligheid op het nieuws dat zij naar huis kunnen terugkeren, naar hun ouders, als die de strijd hebben overleefd.

Toen de journalisten naar de vergaderzaal terugkeerden, legden zij een verklaring af, met de volgende inhoud : « de gelegenheid gehad hebbende om één der kinderkampen te bezoeken, betreuren wij de toon van het telegram, en wij beschouwen de beweringen als lasterrijk en beleidend voor de Hongaarse natie die onderdag heeft verschafft aan de kinderen van Griekse patriotten en hen grotmoeidig gastvrijheid heeft verleend. Kitty HARRIS. »

mit demselben DB.
In DB: Wien 1356
Internationale Organisation von Journalisten

DOC. No.:	1356	1356
CRT.	For a Lasting Peace for a People Democracy	
DATUM:	1-12-48	
AR.:		

1356 20/2/49
P.M.

Meeting of Executive Committee International Organisation of Journalists *von P.M.*

A meeting of the Executive Committee of the International Organisation of Journalists took place in Budapest over November 16-18. There were three items on the agenda:

1. Report by the General Secretary, M. Hronek.
2. Motion by the Polish Journalists' Association about combating the instigators of war.
3. Motion by Hungarian Journalists about protection for progressive journalists.

A lively discussion took place on each of the three points and especially on the second item. On the one hand there was the point of view of the delegations of journalists defending the interests of democracy and fighting against the instigators of war, and for peace and genuine freedom of the press, and on the other, the viewpoint of the leaders of the Anglo-American journalists who sought to prevent any discussion of these questions on the grounds that in their countries there were no journalists, so they alleged, who were serving the interests of the instigators of war and conducting war propaganda in the press.

The Executive Committee carried by an overwhelming majority a resolution which condemned those press organs and journalists who are spreading war propaganda and who are abetting the instigators of war in their criminal work.

The delegations from France, Republican Spain, Hungary, Rumania, Bulgaria, Czechoslovakia, Poland, Yugoslavia, the Soviet Union and Israel voted for the resolution condemning the instigators of war and also for the resolution calling for safeguards for progressive journalists and against their persecution by imperialist Governments in the United States, Greece and elsewhere.

None voted against the resolutions. The British, Belgian, Dutch, Swedish and Danish delegations abstained from voting.

The Chairman of the American Newspaper Guild, Martin, who is also a "Marshall Plan" adviser on credits for European countries demonstratively left the hall prior to the vote being taken.

None however followed his example. Thus Martin's manoeuvre which was calculated to disrupt the meeting of the Executive Committee ended in fiasco.

KNIPSELDOSIER

Stukken bij P & B.

Doss no.

1356

Waashuid H

datum

23-5-51

Journalisten roepen op tot strijd voor de vrede

BOEDAPEST. — Op 11, 12 en 13 Mei heeft in Boedapest het uitvoerende comité van de internationale vereniging van journalisten vergaderd. In zijn besluit heeft het uitvoerend comité de journalisten van heel de wereld opgeroepen om hun gehele activiteit in dienst te stellen van de strijd voor de vrede en in het bijzonder van de strijd van een vredes pact tussen de vijf grote mogendheden. Het uitvoerend comité heeft verder gesteld, dat de journalisten, die in het belang van de imperialisten ophitsen tot oorlog, als oorlogsmisdadigers ter verantwoording zullen worden geroepen. Het eist de bekendmaking van de namen van de journalisten, die zich hieraan bezondigen.

Het uitvoerend comité van de internationale vereniging van journalisten heeft voorts nog besloten in 1952 een internationale conferentie van journalisten bijeen te roepen.

Doss no	1356
Cat	Waarh.
	Den H.
Datum	12-5-57

Internationale Journalisten- Organisatie bijeen

Ton van Stralen voerde het woord

In Boedapest wordt een zitting gehouden van het uitvoerend comite van de Internationale Journalisten Organisatie. De bijeenkomsten van Donderdag en Vrijdag waren gewijd aan de taken van de journalisten in de strijd voor de vrede. De Sowjet-journalist David Zaslawski zette uiteen, dat het geven van een verkeerde voorstelling van het gebeuren in de Sowjet-Unie en het verwijgen van nieuws over de Sowjet-Unie tot de grootste gevaren voor een nieuwe oorlog genoemd moeten worden.

In de discussies werd o.a. het woord gevoerd door afgevaardigden uit Polen, Mongolië, Tsjechoslowakije, Engeland, Zuid-Afrika, Duitsland, Zwitserland.

Ook de correspondent van *De Waarheid* in Praag, Ton van Stralen, voerde het woord.

Journalistencongres in het land der 10.000 meren

Sociaaldemocraten willen een staking voor hun doelen misbruiken

(Van een speciale verslaggever)

DEZER dagen vond in Helsinki het derde congres van de Internationale Journalisten-organisatie plaats, waar vertegenwoordigers van meer dan dertig landen de positie van hun pers en de taak der journalisten in de strijd voor de vrede bespraken. Het congres verheugde zich in de belangstelling van de Finse openbare mening, die de beraadslagingen met grote interesse volgde. De minister-president en de minister van onderwijs en cultuur woonden de plechtige openingszitting bij, de minister van onderwijs gaf later een receptie ter ere van het congres en de burgemeester van Helsinki, baron van Frenckell, in Nederland beter bekend als president van het Olympisch Organisatiecomité, nodigde de gedelegeerden op een diner in het prachtige stadhuis van de Finse hoofdstad.

Het congres nam belangrijke besluiten ten aanzien van de strijd der progressieve pers tegen de oorlogsstokers, het aanvaardde beslissingen ten aanzien van de positie der vooruitstrevende journalisten in de reactionaire landen. Maar de gedelegeerden hadden gedurende hun korte ophoud in de Noordelijke hoofdstad ook gelegenheid iets te weten te komen over de toestand in dit land.

Vacantie-reizigers kunnen hier zeker hun hart ophalen. De vlucht langs de bizarre Zweedse kust, over de duizenden Aalands-eilanden in de Finse Golf, over de eindeloze reeks van meren en meertjes in Finland en zijn geweldige bossen, is reeds een belevenis op zichzelf. Onze belangstelling ging echter nog meer uit naar de politieke toestanden. Het congres vond plaats gedurende een der grootste stakingen, die Finland ooit heeft gekend. Ruim 80.000 metaalbewerkers en 20.000 houtarbeiders zijn sinds weken in een strijd voor 20% loonsverhoging gewikkeld. Ook in het vorige jaar vond een grote stakingsbeweging plaats, waarbij twee arbeiders in Kemi door de politietroepen van de toenmalige sociaaldemocratische minister-president Fagerholm werden doodgeschoten.

De huidige staking heeft een eigenaardig karakter. De sociaaldemocraten steunen de actie, niet echter om de 20% loonsverhoging te bevechten. Zij wensen de regering-Kekkonen weg te steken en een nieuwe regering te vormen, waarin zij zitting hebben. Zij maken er dus wat men noemt een "politieke" staking van. De kwestie is, dat de buitenlandse politiek van de regering-Kekkonen de afkeer van zekere kringen heeft opgewekt. Enkele maanden geleden heeft deze regering een vijfjarig handelsverdrag met de Sovjet-Unie gesloten voor een totale waarde van 2820 miljoen roebel. Men verwacht, dat de handel met de Sovjet-Unie tot 25% van de totale buitenlandse handel zal stijgen. Finland zal daar dit verdrag voor geruime tijd van de invoer der noodzakelijkste grondstoffen en levensmiddelen verzekerd zijn.

De houding der regering-Kekkonen inzake de buitenlandse politiek betekent echter niet, dat zij in het binnenland een vooruitstrevende politiek voert. Zij behartigt de belangen der reactionaire grootindustrie. De prijzen zijn onder haar bewind schrikbaar gestegen. De eis van 20% loonsverhoging zal zelfs niet voldoende zijn om de koopkracht der lonen volledig op het oude peil te herstellen.

De regering-Kekkonen ontmoet de grootste tegenstand in haar binnenlandse politiek door de Democratische

Doss. no. 1356
Waarheid

H.

26-9-56
Amerikaanse sigaretten

De leiders van de Finse sociaaldemocratische partij hebben een interessante methode bedacht om hun verkiezingscampagne te financieren.

Na overleg met de "bevoegde instanties" in Washington werd aangekondigd, dat "Finse vrienden" in Amerika een grote partij echt-Amerikaanse sigaretten ter beschikking hebben gesteld. Het is een goed merk, het heet "Convoy" en mag in Finland voor 100 (Finse) Mark verkocht worden.

Om geen twijfel aan de goede bedoeling te laten, zijn de pakjes van een bandje voorzien, waarop staat: "Suomen Sosialdemokraattinen Puolue, accijns verlaagd in overleg met autoriteiten."

Dat laatste kon ook wel.

Nu Vermeer toch voor studie in Amerika is, kan hij best maatregelen nemen, om het goede Finse voorbeeld te volgen.

wel de sociaaldemocratische als de communistische partij lid. In zijn toespraak tot de buitenlandse journalisten verklaarde hij dat het hoogste verlangen van het Finse volk is, in vrede en vriendschap te leven met alle volken. En inderdaad, Finland is twee keer door de reactie in een oorlog tegen de Sovjet-Unie gesleept. De massa van dit volk wenst geen derde keer dienst te doen als kanonnenvlees in dienst van buitenlandse imperialisten.

Een van de opmerkelijkste figuren op het congres der journalisten in Helsinki was ongetwijfeld D. Zaslawski van de Prawda. — Op onze foto van links naar rechts (zittend): Wu Wen-too (China), S. Hronek (Praag, secr.-generaal van de organisatie) en D. Zaslawski. Achter hen tweede van links een journalist uit Nigeria en rechts D. Buckle (Zuid-Afrika).

~~11/11~~ Les journalistes qui se font les propagandistes d'une nouvelle guerre seront dénoncés proclame le Congrès de l'O.I.J.

Doss. no 1356
Cat 11/1/annamite
Date 22-1-50

annamite m o - 1 - 50

Le Syndicat national des Journalistes (C.G.T.) communique :

La délégation française des journalistes ayant participé aux travaux du IIIe Congrès de l'Organisation Internationale des Journalistes (O.I.J.) qui s'est tenu à Helsinki, du 14 au 17 septembre 1950, vient de rentrer à Paris. Elle était composée de MM. J.-M. Hermann, L. Barnier, J. Bedel, A. Carrel et J. Coin.

Rappelons que le Congrès de l'O.I.J. n'avait pu se tenir à Paris par suite du refus du gouvernement français d'accorder des visas aux délégués de nombreux pays.

Le Congrès de l'O.I.J., auquel ont participé 60 délégués de 30 pays, a été ouvert en présence du premier ministre de Finlande, M. Kekonen, et du ministre de l'Education nationale. Les congressistes ont été ensuite reçus par le gouvernement finnois et la municipalité d'Helsinki.

Le Congrès a adopté à l'unanimité plusieurs résolutions sur les devoirs des journalistes dans la défense de la Paix (règlement pacifique de la question coréenne, condamnation de toute propagande de guerre, lutte contre la bombe atomique et pour la réduction générale et contrôlée des armements), contre les atteintes à la liberté des journalistes et contre la diffusion de nouvelles fausses ou déformées et, d'une façon générale, contre toutes les campagnes tendant à envenimer les relations entre les peuples. Constatant que la situation matérielle et morale des journalistes s'aggrave dans de nombreux pays, le Congrès a chargé l'organisme directeur de l'O.I.J. de procéder à une vaste enquête internationale sur les conditions d'existence des journalistes et d'appuyer leurs revendications professionnelles.

Le Congrès a en outre décidé qu'en dehors des affiliations collectives d'Unions nationales de journalistes, l'O.I.J. pourra désormais accepter celles des groupes de journalistes ou de journalistes adhérent à titre individuel. Il a prononcé l'exclusion de la Fédération des journalistes yougoslaves pour violation des principes constitutifs de la charte de l'O.I.J., solennellement proclamée par les organisations de journalistes de tous pays ayant participé à la lutte contre les puissances de l'axe. Il a accepté l'adhésion des Unions de journalistes de Chine, de Corée, de Mongolie, du Viet-Nam et de la République Démocratique Allemande.

Le Congrès a procédé au renouvellement statutaire du bureau de l'O.I.J. pour la période 1950-1952 et a élu comme président le secrétaire du S.N.J. (C.G.T.), Jean-Maurice Hermann. Six sièges de vice-présidents ont été répartis de la façon suivante : Chine, Finlande, Pologne, U.R.S.S., Afrique, le sixième étant réservé aux pays anglo-saxons. Le vice-président soviétique est l'écrivain Constantin Simonov, rédacteur en chef de « La Gazette littéraire » (Moscou), et l'Aficain M. Doudou Gueye, rédacteur en chef du « Réveil de Dakar » (A.O.F.).

Il a enfin décidé de donner l'appui total de l'O.I.J. au Mouvement Mondial des Partisans de la Paix, notamment en participant à son prochain Congrès, et de dénoncer les journalistes qui se font les instruments de la préparation psychologique d'une nouvelle guerre mondiale.

Boss. no. 1356
Cat. l'Humanité

19 - 9 - 50.

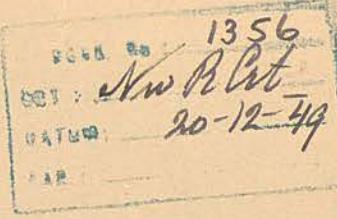
BB 1356

B II d 1.12.12

Exclusion des titistes
de l'Organisation
Internationale
des Journalistes

L'Organisation Internationale
des Journalistes, dont le Congrès
vient de se réunir à Helsinki, a
exclu de son sein les journalistes
titistes qui ont notamment empêché
les collectes de signatures
en faveur de l'Appel de Stockholm.

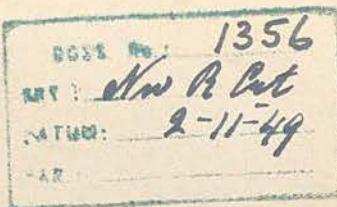
Le Congrès a également adré-
ssé un télégramme à l'O.N.U. pour
demander l'arrêt des opérations
de bombardement contre les po-
pulations civiles de Corée.

Federatie Ned. journalisten treedt uit de I.O.J.

Op voorstel van het bestuur der Federatie van Nederlandse journalisten heeft de Federatie-raad dezer organisatie met algemene stemmen besloten uit de I.O.J. (International Organisation of Journalists) te treden.

Deze beslissing werd genomen, omdat naa het oordeel van de federatieraad is komen vast te staan, dat de I.O.J., die opgezet was als een algemene internationale beroepsvereniging, door het te Praag gevestigde secretariaat en de Oosteuropese leden misbruikt wordt voor politiek-propagandistische doeleinden, die met het oorspronkelijke karakter der organisatie onverenigbaar zijn. In de afgelopen maanden hebben reeds de Engelse, Amerikaanse, Belgische en Deense journalistenverenigingen besluiten van gelijke strekking genomen.

pg 1356

Ook Nederland wenst uit de journalistenorganisatie te treden

Het bestuur der federatie van Nederlandse journalisten heeft aan de federatieraad voorgesteld te besluiten, dat de federatie uit de I.O.J. (International Organisation of Journalists) zal treden. Ter motivering van dit voorstel wijst het federatiebestuur er op, dat steeds duidelijker het streven van het te Praag gevestigde secretariaat en van de Oost-Europese leden tot uiting komt, om de I.O.J. te gebruiken ten dienste van propaganda voor een bepaalde politieke overtuiging. Dit is onverenigbaar met het algemene karakter van deze internationale organisatie.

Aanvankelijk was het federatiebestuur van mening dat het te Brussel te houden I.O.J.-congres klaarheid zou kunnen brengen t.a.v. de betrekkingen tussen de leden van de I.O.J. Dit congres, dat van 23 t/m 25 September zou worden gehouden, werd echter krachtens besluit van de executieve van de I.O.J., die half September jl. te Praag vergaderde, uitgesteld tot 5 December. In deze vergadering der executieve, die tegen de beslissing in van de voorzitter, de Engelse journalist Archibald Kenyon, door het secretariaat werd bijeen geroepen en niet door vertegenwoordigers der Westelijke organisaties werd bijgewoond, werd onder meer besloten de wereldbeweging voor vrede, een organisatie met een duidelijk communistisch karakter, voor het congres uit te nodigen. Voorts aan het congres voor te stellen de Zuidslavische journalistenvereniging, wegens de aan Tito verleende steun, uit de I.O.J. te stoten.

Deze gang van zaken leidde er onder meer toe, dat de heer Kenyon zijn voorzitterschap neerdeerde, dat de Britse journalisten-vereniging besloot onmiddellijk uit de I.O.J. te treden en dat de Algemene Belgische Persbond weigerde zich verder met de organisatie van het congres te Brussel te belasten.

Gezien deze ontwikkeling acht het federatiebestuur het niet verantwoord het lidmaatschap van de I.O.J. nog langer voort te zetten.

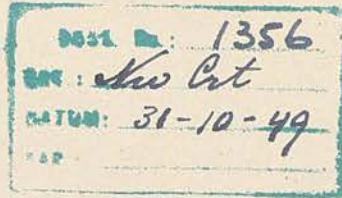
1356

BOOR. NR.	1356
GEM.	Brab. e Knob.
DATUM:	2-11-49
PAR.:	

af 1356

Ned. journalisten uit I.O.J.

HET bestuur der federatie van Nederlandse Journalisten, waarin de algemene en de katholieke journalistenkring zijn verenigd, heeft aan de federatieraad voorgesteld te besluiten, dat de federatie uit de I.O.J. (International organisation of journalists) zal treden. Ter motivering van dit voorstel wijst het federatiebestuur er op, dat steeds duidelijker het streven van het te Praag gevestigde secretariaat en van de Oost-Europese leden tot uiting komt, om de I.O.J. te gebruiken ten dienste van propagaan voor een bepaalde politieke overtuiging. Dit is onverenigbaar met het algemene karakter van deze internationale organisatie. Het I.O.J. stootte onlangs het Joegoslavisch verbond uit, omdat het Tito steunde.

1356

Het verbond van Belgische journalisten heeft met slechts 2 stemmen tegen besloten zich uit de Internat. Journalisten-organisatie, die haar hoofdkwartier in Praag heeft, terug te trekken.

DUSA. Nr.: 1356
ORT.: Laatste Nws
DATUM: 3-6-'49
AB:

1356

BIJ DE JOURNALISTEN

Ontslag uit de internationale organisatie

EEN BRITS BESLUIT

Londen, 2 Juni (Reuter). — De Nationale Unie van Britse Journalisten meldt, dat haar leden zich met 3.375 tegen 769 stemmen hebben uitgesproken voor de terugtrekking uit de Internationale Organisatie van Journalisten.

Op zijn jaarcongres had de unie een motie goedgekeurd, waarin zij haar diep leedwezen uitsprak over het feit, dat de internationale organisatie voortdurend werd gebruikt als een instrument voor politieke propaganda, in plaats van zich met de beroepsbelangen bezig te houden.

De motie behelst tevens de verklaring, dat de Nationale Unie van Britse Journalisten internationale samenwerking tegen is met persverenigingen, die trouw zijn aan de vrijheid van de Pers.

De Australische journalisten hebben zich reeds teruggetrokken uit de organisatie, die van haar oorspronkelijk doel werd afgewend nadat het secretariaat uit Londen naar Praag was overgegaan. De Amerikaanse journalisten zullen eveneens de organisatie verlaten.

*W.C.L.K.
22/6/49*

DOSS. Nr.:	1356
GRT.:	Vollekrant
DATUM:	2-6-49
PAR.:	

DD 1356

Dm II Whw

Britse journalisten verlaten internationale bond

LONDEN, 1 Juni. (Reuter.) — De nationale unie van Britse journalisten heeft op haar jaarvergadering met 3375 tegen 769 stemmen een voorstel aangenomen om zich uit de internationale journalistenorganisatie terug te trekken. Aanleiding tot het voorstel is het feit, dat de Unie het ten zeerste betreurt, dat de internationale journalistenorganisatie voortdurend is gebruikt voor felle politieke propaganda en niet voor de behandeling van beroepsaangelegenheden. Vorig jaar November hebben de vertegenwoordigers van Engeland, de Verenigde Staten, Nederland en België een bijeenkomst van de internationale journalistenorganisatie in Boedapest verlaten uit protest tegen de pogingen om op deze vergadering communistische propaganda te maken.

~~70 H.S.P.~~
(356)

REG. N°: 1356
ERT.: JOURNAL de Genève
DATUM: 19-4-49
TO:

La Fédération internationale des journalistes proteste à Paris

Prague, 15. — (A.F.P.) La Fédération internationale des journalistes, dont le siège est à Prague, annonce qu'elle a adressé au gouvernement français un télégramme protestant contre la non-délivrance de tous les visas demandés par la délégation tchécoslovaque pour le Congrès de la paix à Paris « dont de nombreux journalistes font partie ».

Le télégramme rappelle les résolutions de Genève et des Nations Unies relatives à la liberté de la presse et demande au gouvernement français de « revoir sa décision et de rendre possible aux journalistes tchécoslovaques leur participation au Congrès de Paris pour aider ainsi à la compréhension internationale et à la diminution de la tension et de la haine qui règnent actuellement dans le monde ! »

In 00 1356

REG. No.: 1356
CITY: Manchester
DATE: 16-4-'49
AM:

National Union of
Journalists
England

I.O.J. PROPAGANDA

By 137 votes to 28 the delegates expressed profound regret that the International Organisation of Journalists had been consistently used for purposes of violent political propaganda rather than for the consideration of professional questions, and declared that the N.U.J. "cannot remain affiliated without being gravely compromised and misunderstood." The executive was instructed to take a ballot of members on withdrawal. The conference placed on record its continued belief in the value of international co-operation and announced its readiness to co-operate on professional matters with the journalist trade union organisations in countries where there was a genuine free press.

Mr. C. J. Bundoock, the general secretary, speaking of the Budapest meeting of the I.O.J. in November, said for three days they listened to violent political propaganda. The I.O.J. was being abused, and it would continue to be abused, as all international gatherings were at present where the Eastern countries used them for political propaganda.

Mr. H. D. Moxley, of Birmingham, was unanimously elected president for the ensuing year, and Mr. H. J. Bradley, Manchester, vice-president. Mr. G. A. Hutt was re-elected editor of "The Journalist." The conference was adjourned until to-day.

RD 1356

D.U.S. Ref: 1356
CRT.: L'Humanité
DATUM: 14-3-'49
ART.

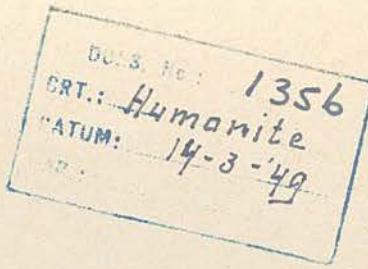
B III

Déjà, le secrétariat de la Fédération Internationale des Journalistes a élevé une protestation indignée, adressée au ministre de la Justice monarcho-fasciste et au secrétaire général de l'O.N.U.

De nombreuses personnalités françaises ont signé un télégramme envoyé à Athènes, s'élevant contre la condamnation de GLEZOS et de deux de ses compagnons.

bv

21.3.49.

gs 1356

B III

**L'organisation internationale
des journalistes 1949**

De son côté, l'Organisation Internationale des Journalistes vient de transmettre sous la signature de son secrétaire général, M. Brozek, le télégramme suivant : « L'Organisation Internationale des Journalistes, sa ue avec enthousiasme l'idée d'un congrès pour la paix et veut participer au congrès et aux travaux préparatoires. L'Organisation Internationale des Journalistes représente plusieurs milliers de journalistes épris de paix, de vingt-trois pays. Son but le plus important est de lutter contre la propagande de guerre ainsi que d'établir des relations amicales entre journalistes de nations différentes qui, en informant leurs lecteurs sincèrement et correctement, pourraient faire du bon travail pour renforcer la paix et la compréhension mutuelle. »